മലങ്കര
വിയോജിതൻ.

THE MALABAR SEPARATIST.

വാല്യം 3. 1099 ധനു, മകരം. ലക്കം 5,6.

ഈശോമശിഹാസ്തവം.

[illegible] ചെക്കുട്ടി.

"ചഞ്ചലമായ" ആദിതാളം.

തങ്കനിറമെഴും തലമുടിയോനേ—ദേവാ
നിൻകഴലിണ പണിവോർ ധന്യരാമേ—

2. നിന്നുടയ തിരുമുഖം പാർത്തുകൊണ്ടു—നിന്റെ
സന്നിധിയിൽ നിന്നിടുന്നോർ ഭാഗ്യവാന്മാർ.

3. ആയിരം ദിനങ്ങളേക്കാൾ നിന്റെ മുൻപിൽ—ഒരു
വാസരം കഴിപ്പതതി മോദമല്ലോ,

4. ഭൂതലമിടിയാതൊരു പരദേശം—ഞങ്ങൾ
വീട്ടുനോക്കിയോടുന്നിതാ പ്രിയനാഥാ!

5. നിൻമുഖത്തിൻ വെളിച്ചത്താൽ ഞങ്ങളെ നീ—നിത്യ
നന്മയിൽ നടത്തിടുക യേശുനാഥാ!

6. ഇൻപമേറും തിരുമൊഴി കേട്ടു ഞങ്ങൾ—തെല്ലും
തുൻപമെന്യേ നിൻപദമണഞ്ഞിരിപ്പാൻ.

7. താമരകൾ വിടർത്തുന്ന രവിപോലെ—മുഴു
യാമിനിയിൽ വിളങ്ങുന്ന ശശിപോലെ.

8. വെയിലതിനാൽ വാടിക്കരിയും ചെടിപോലെ—വര
ണ്ടൊഴിഞ്ഞതാം കളത്തിനു മഴപോലെ.

9. നീയിനിയും ഞങ്ങൾക്കെന്നും ചാരത്തുപോ:—നിന്റെ
ഇന്മൊഴികൾ കേൾപ്പിക്കുക ഗുരുനാഥാ!

മാർഗ്ഗവിപ്ലവങ്ങൾ (തുടർച്ച)

സർ കോനൻഡോയിലിയുടെ (New Revelation) "പുതിയ വെളിപ്പാട്" എന്ന പുസ്തകം വായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവിനും വിശുദ്ധരക്തത്തിനും വിരോധമായുള്ള പ്രേതമതവിപ്ലവത്തിന്റെ ചിഹ്നങ്ങൾ അതിൽ കാണും. അതിൽ പറയുന്നതാവിതു:—"ക്രിസ്ത്യാനികൾ രക്തത്താലുള്ള വീണ്ടെടുപ്പ് എന്നുദ്ദേശിക്കുന്നതിനെ കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ ലോകത്തിൽ നിന്നു തുരത്തുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടാണ് സ്പിരിച്ച്വലിസം എന്ന് എല്ലാവരും അറിവാൻ ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നു".

സർ ഒളിവർ ലോഡ്ജ് എന്ന പേരായ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്ന് ഇവിടെ വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. അദ്ദേഹം നാല്പതു വർഷത്തോളമായി ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗത്തിന്റെ ദൈവികത്വത്തെ എതിർത്തു നിൽക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ, അയാൾ വിശ്വസിക്കുന്നതുമില്ല. എങ്കിലും ഇപ്പോൾ മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ അമർത്ത്യതയെ ടിയാൻ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. അതു പ്രേതമതദർശനത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടിയതാണ പോൽ. എന്നാൽ പ്രേതദർശനം ഇതിനെ അദ്ദേഹത്തിന് അറിയിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു എത്രയോ മുൻപുതന്നെ ബൈബിളിൽ നിന്ന് അതു ലഭിപ്പാൻ കഴിയുമായിരുന്നു.

ഈഥറിന്റെയും അണുക്കളുടെയും ലോകത്തിലും സർ ഒളിവർ വളരെനാൾ കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. അയാളുടെ ആയുസ്സിന്റെ അധികഭാഗവും ചിലവഴിച്ചതു ഈഥറിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു. അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ഈഥറിനു വേണ്ടിത്തന്നെ. ഈ പ്രപഞ്ചമെല്ലാം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും വെളിച്ചത്തെ വ്യാപരിപ്പിക്കുന്നതും ഈഥറാണെന്നത്രെ സയൻസുകാർ ഒരിക്കൽ നമ്മോടു പറഞ്ഞിരുന്നതു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഈഥർ എന്നൊരു വസ്തുവേ ഇല്ലെന്ന് അവർ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

നിങ്ങൾ വല്ലപ്പോഴും പാരീസിലേക്കു പോകുന്നതായിരുന്നാൽ സയൻസിന്റെ തത്വങ്ങൾ മരിച്ചു പരിശോധനയ്ക്കായി വച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലം കാണ്മാൻ മറന്നുപോകരുതു്. വളരെ ഭയങ്കരമെങ്കിലും രസകരമായ സ്ഥലമാണതു്. അവിടെ രണ്ടു നൂററാണ്ടുകളോളമായ സയൻസിന്റെ തത്വങ്ങൾ ചത്തു പരിശോധനാർത്ഥമായി വയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആരും അതായതു ലോകത്തിൽ ഒരു ററ സംബന്ധിപോലും ആ ശവത്തിനു ഉടമസ്ഥത വഹിപ്പാൻ വരുന്നില്ല. അവയിൽ മിക്കതും ഇരുപതാമത്തെ വയസ്സിനു താഴെ അതായതു നവയൗവ്വനത്തിൽ തന്നെ ചത്തതാണ്. എന്നാൽ ബൈബിളിന്റെ തത്വങ്ങൾ ഇതുപോലെയല്ലെന്നു നിങ്ങളോട്

എനിക്കു സധൈര്യം പറയാം. ബൈബിൾ ഇന്നെയോളം ശരിയായ സയൻസിന് അനുസരണമായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകൾ, കോളേജുകൾ, സെമിനാരികൾ, പബ്ലിക്കുസ്കൂളുകൾ ഇവയിലെ അഭ്യസനങ്ങൾക്കു് ആദ്യപുസ്തകം 1., 2.ം അദ്ധ്യായങ്ങൾ അടിസ്ഥാനപാഠമാക്കി വയ്ക്കണമെന്നാണ് എൻ്റെ അഭിലാഷം. ഇതിൽ നിന്നു് ഉത്തരമായ അടിസ്ഥാനതത്വമെല്ലാം ഭേദപ്പെട്ടുപോയി. ബൈബിൾ എന്ന അഭേദ്യമായ ഈ പാറ ഇതാ! എന്നുമെന്നേക്കുമിരിക്കുന്നു.

നാഗരികത്വം അഥവാ പരിഷ്കാരം എന്നതാണ് ഇപ്പോഴത്തെ [illegible] ഇളക്കം. സഹസ്രാബ്ദം ഇതാണെന്നപോൽ. സയൻസിൻ്റെ അഭിവൃദ്ധി, തീവണ്ടിപ്പാതകൾ, കമ്പിത്തപാൽ, കമ്പിയില്ലാക്കമ്പി ഇത്യാദി കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ സഹസ്രാബ്ദവാഴ്ചയുള്ള സന്നാഹങ്ങൾ എന്നത്രേ പലർ പറയുന്നതു്. എന്നാൽ ഈ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളെല്ലാം സാത്താൻ തൻ്റെ വ്യാപാരത്തിനു സഹായമാർഗ്ഗങ്ങളായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവരുന്നവെന്നുള്ളതു നാം മറന്നുപോകരുതു്. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു അതുകൊണ്ടു് ഉപയോഗമുണ്ടെന്നു പറയുന്നതു ശരി. എന്നാൽ അതുപോലെ പിശാചിനും അവ ഒട്ടും ഉപയോഗപ്പെടുന്നുണ്ടു്.

കഴിഞ്ഞ യുദ്ധത്തിനിടയ്ക്കുണ്ടായ സയൻസിൻ്റെ അഭിവൃദ്ധി നാശകരമായ യന്ത്രങ്ങളുണ്ടാക്കി തങ്ങളുടെ സമസൃഷ്ടങ്ങളെ [illegible] ന്നതിനു് ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു. അതിനാൽ [illegible] വധിക്കപ്പെടുന്നതിനിടയായി.

[illegible] ജനാധിപത്യസ്ഥാപനമാണ് [illegible] ജനങ്ങളുടെയും [illegible] ഒരു വലിയ സംഗതി [illegible] ലോകംകൊണ്ടു ജനാധി[illegible] ഒരു വലിയ സമാധാ[illegible]മെന്ന ലോകം [illegible] ലോകത്തിലുള്ള [illegible] ക്രിസ്തുവിൻ്റെ അവഗ[illegible] ചെറിയ വ്യവസ്ഥാപ[illegible] ദൈവനാമമോ ക്രിസ്തുവി[illegible] ഉദ്യോഗമുറയിൽ യേശു[illegible] യാതൊരു ജനസമുദായത്തെ[illegible] നിങ്ങൾക്കു് അറിവുണ്ടെ[illegible] നമ്മുടെ പ്രസിഡണ്ടു വിളംബരമയയ്ക്കുമ്പോ[illegible] സമ്മതിച്ചുപറയുന്നു. എന്നാൽ ദൈവം [illegible] മഹമ്മദീയർക്കും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും [illegible] മാത്രമുണ്ട്. [illegible] ജോർജ്ജുരാജാ

വിന്റെ വിളംബരത്തിലും ഇങ്ങനെതന്നെ. സെൻറ് പോൾസ് കത്തീഡ്രലിലെ വെസ്റ്റ്മിനിസ്റ്റർ ആബിയിലോ മറ്റുള്ളവരുമായി കൂട്ടിമുട്ടുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ക്രിസ്തുവിനെ ആരാധിക്കയും അവന്റെ നാമത്തെ ഉച്ചരിക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതു ഉദ്യോഗമുറയ്ക്കല്ലോ. രണ്ടാം സങ്കീർത്തനം സത്യമാണെങ്കിൽ ദൈവം തന്റെ ക്രിസ്തുവിനെ വിശുദ്ധപർവ്വതത്തിൽ ഇരുത്തുവാനുള്ള സമയം വരുന്നു. അപ്പോൾ സകലരാജാക്കന്മാരും ജനാധിപത്യങ്ങളും ഭൂമിയിലെ സകലജാതികളും അവനെ അനുസരിക്കും. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അതു ലോകത്തിൽ നടക്കുന്നില്ല.

സാർവ്വലൌകികസാഹോദര്യത്തെക്കുറിച്ചു എനിക്കു വല്ലായ്മ തോന്നുന്നതിനു ഒന്നാമത്തെ കാരണം അവർ ദൈവത്തെ വിട്ടുകളകയും സമാധാനപ്രഭുവായ ക്രിസ്തുവിനെ തീരെ വിസ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നുള്ളതാണ്.

പ്രസ്തുത സമാധാനനിർമ്മിതിയിൽ നേതൃനായകനായി നില്പാൻ കഴിയുന്ന യാതൊരു മഹദ്വ്യക്തിയും ഈ ഭൂമിയിൽ ഇല്ല. അഞ്ചാമത്തെ ജോർജ്ജ് മഹീപതി ഇതിനു തക്ക ഒരു മഹാനാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിചാരിക്കയില്ലെന്ന് എനിക്കു നിശ്ചയമുണ്ട്. പ്രസിഡണ്ട് വിത്സൺ ഭീമനായാലും അല്ലെങ്കിലും ഭൂലോകത്തിന്റെ ശിരസ്സായിരിക്കത്തക്ക വലിപ്പം അദ്ദേഹത്തിനില്ലെന്നും തീർച്ച തന്നെ.

ഈ ലോകത്തിന്റെ തലയായിരിപ്പാൻ മതിയായ വലിപ്പമുള്ള ഏകപുരുഷൻ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു "കർത്താവായ യേശുവേ വരേണമേ. ഈ വലിയ ഭാരം വഹിപ്പാൻ തക്ക ശക്തൻ നീ മാത്രമാകുന്നു" എന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ആരെ ജനങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടു കേൾക്കയും ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മരിപ്പാൻ ആരു വരികയും ചെയ്തുവോ അവനെ അംഗീകരിച്ചു പറയാത്ത ഏതു അധിപത്യവും സമാധാനമോ മറ്റു എന്തെങ്കിലും നന്മയോ സ്ഥിരമായി സ്ഥാപനം ചെയ്വാൻ ശക്തിയുള്ളതായി ഭവിക്കയില്ല.

വേറൊരു ബഹളവും ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. അതു സോഷ്യൽ സർവ്വീസ് അഥവാ സമുദായസേവനം തന്നെ. പരിഷ്കാരികൾ പറയുന്നതു ലോകത്തെ നിരോധനക്കൊടിക്കീഴിൽ കൊണ്ടുവന്നാലുടൻ സഹസ്രാബ്ദം നമ്മുടെ കൈയിൽ ആകുമെന്നത്രേ. എങ്കിലും ഞാൻ ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു മഹാസമുദ്രം കടന്നു ഈ രാജ്യത്തു വന്നാറെ സഹസ്രാബ്ദത്തിന്റെ യാതൊരടയാളവും ഇവിടെ ഞാൻ കാണുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ ജീവിതം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടതാകട്ടെ. നമ്മുടെ സ്വദേശീയസഭകൾ മദ്യനിരോധനവിജയമാകുന്ന മൃദൂപധാനത്തിന്മേൽ കിടന്നുകൊണ്ടു ഗാഢനിദ്ര ചെയ്യുന്നുവെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഈ വലിയ നവീകരണം സാധിച്ചതുകൊണ്ട്

പാവപ്പെട്ടവരും ജനങ്ങളും ദുരിതരായിക്കാണപ്പെടുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല അവരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി മററധികമൊന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നു വിചാരിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

മദ്യനിരോധം ഏർപ്പെടുത്തിയതിൽപിന്നീട്ടു പ്രസ്തുത നിയമത്താൽ ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വല്ല ആളുകളെയും കാണ്മാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചുവരികയാണ്. എങ്കിലും ഇതുവരെ കണ്ടുകഴിഞ്ഞില്ല. തിന്മ ചെയ്വാൻ പ്രയാസം വർദ്ധിപ്പിക്കയും നന്മ ചെയ്വാൻ എളുപ്പമുണ്ട[illegible]കയും ചെയ്യുന്നതു നല്ലതാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. കൂടാതെ എന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ തുള്ളിയിലും മദ്യവിക്രയത്തിനു ഞാൻ വിരോധിയാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ഞാൻ ബോസ്റ്റണിൽ ഒരു ഇടവകയിൽ ചെന്നപ്പോൾ ദ്രവ്യശേഖരംകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ജനങ്ങളെ ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്കു നടത്തപ്പെടുത്തുമെന്ന് അവിടെയുള്ളവർ പറകയുണ്ടായി. എന്നാൽ കർത്താവു പുരുഷാരത്തെ തീററിയ ഉടനെ അവർ അവനെ രാജാവാക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയാണ് ചെയ്തതു്. അതുപോലെ നിങ്ങൾ പുരുഷാരത്തെ തീററുന്നെങ്കിൽ അവർ നിങ്ങളെ രാജാവാക്കും. മത്സ്യത്തിന്റെയും അപ്പത്തിന്റെയും ചെറിയ രാജ്യത്തു നിങ്ങൾക്കു കിരീടം വയ്പാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കും. കർത്താവ് അന്നു കിരീടം സ്വീകരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ പിറേറദിവസം കടലിലുണ്ടായ കാററിനെ അമർച്ച ചെയ്തു ശിഷ്യന്മാരെ സമാശ്വസിപ്പിക്കാൻ അവനു സാധിക്കാതെ പോയേനെ. ഇതിനാൽ സാത്താന്റെ ജാലവിദ്യകളിൽ ഒന്നു യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കൂടാതെ സമുദായസേവ (സോഷ്യൽ സർവ്വീസ്) ചെയ്യിക്കുകയാകുന്നു.

ബോസ്റ്റണിൽവെച്ചു ഞങ്ങളുടെ മീററിംഗിൽ ഒരാൾ വന്നു പറഞ്ഞതു്: ഞാൻ പരോപകാരസംഘത്തിന്റെ ഒരു തലവനാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും പറയാറില്ല. പറഞ്ഞുപോയാൽ യഹൂദന്മാരെ കിട്ടുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ആ നാമം വിട്ടുകളയുന്നു. ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ പിതൃത്വത്തെക്കുറിച്ചും സംസാരിക്കാറില്ല. അവരുടെ ഇടയിൽ പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ വർഷം പാർത്തു ഞങ്ങളുടെ ജീവിതംകൊണ്ടു പിതൃത്വം എന്താണെന്നു കാണിച്ചുകൊടുത്തിട്ടു പിന്നീട്ടു ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ പിതൃത്വത്തെക്കുറിച്ച് അവരോടു സംസാരിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു.

ഇത്രയും പറഞ്ഞ ഉടൻ ഒരു സഹോദരൻ എഴുന്നേററു് ആ പരോപകാരപ്രവർത്തകനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞതു്: "എന്റെ സഹോദരാ! നീ അവിടെ പോയി ഒരു ഇരുപതു മിനിറ്റു നേരം ആ വല്ലാത്തവരോട് "എന്നെക്കണ്ടവൻ പിതാവിനെ കണ്ടു" എന്ന വാക്യത്തെപ്പററി സംസാരിക്കുക. അങ്ങനെ ഇതു

വിയോജിതൻ

ചില മിനിററു നേരം യേശുവിനെക്കുറിച്ച് അവരോടു സംസാരിച്ചാൽ ഇരുപതു വർഷം നിങ്ങളെ നോക്കി അറിയുന്നതിനേക്കാൾ അധികം ദൈവത്തിൻെറ വിശ്വസ്തതയെക്കുറിച്ച് അവർ അറിയും." അവൻ സത്യമാണ് സംസാരിച്ചതു്. നിശ്ചയമായിട്ടും നാം സാധുക്കളെ സഹായിക്കുകയും വിശപ്പുള്ളവരെ തീററുകയും അറിവില്ലാത്തവർക്കു വിദ്യാപരിശീലനം കൊടുക്കുകയും ഏതെല്ലാം വഴി അവർക്കെല്ലാം സഹായിപ്പാൻ നമുക്കു കഴിയുമോ അതൊക്കെ ചെയ്യുകയും ചെയ്യാലും ഇവകൊണ്ടൊന്നും അവരെ രക്ഷിക്കാമെന്നു നീ വിചാരിച്ചുപോകേണ്ട. അവർക്ക് ഉപകരിക്കുന്നതിൽ നീ ക്രിസ്തുവിനെ വിട്ടുകളഞ്ഞാൽ നീ അന്തിക്രിസ്തുബഹളത്തിൻെറ ഒരംശം തന്നെ. അവർക്കു ക്രിസ്തുവിനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ ഉപേക്ഷ കാണിച്ചാൽ അവൻെറ ദൈവത്വത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരോടുകൂടി നീ എണ്ണപ്പെടും.

പരോപകാരവേലകൾ സഭയ്ക്കു ഒരു ഗുണം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ പത്തു ദോഷം ചെയ്യുന്നുവെന്നു ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനാൽ നമ്മുടെ സോഷ്യൽസർവ്വീസുകൊണ്ടു വരുന്നതായ ഗുണം സമുദായത്തിൻെറ ആത്മാഭിമാനത്തെ കുറയ്ക്കുമെന്നു മാത്രമേയുള്ളു. ഒരു സഭാപാലകൻ അടുത്ത സ്ഥലത്തോ അടുത്ത പട്ടണത്തിലോ ഒരു കുടുംബം ബുദ്ധിമുട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നതായി കാണുകയും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് അവരെ സഹായിക്കയും അവരെ ആരാധനാസ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ അവർക്ക് യാത്രച്ചിലവു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ബുദ്ധിയാണെന്നാണ് ഇക്കാലത്തു "ഞാനുള്ളു" ഒരു വേലക്കാരൻെറ അഭിപ്രായം. ഇങ്ങനെ വലിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ട ചരക്കുകളെക്കൊണ്ടാണ് സമുദായം നിറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. അപ്പത്തിനും മത്സ്യത്തിനുംവേണ്ടി മനുഷ്യർ ക്രിസ്തുവിനെ പിന്തുടരുമ്പോൾ ഈവിധം വരുവാൻ മാത്രമേ ഇടയുള്ളു.

ഒരു കുടിയനെക്കൊണ്ട് ഒരു ഉടുപ്പും കളിക്കുള്ള ഫീസും കൊടുത്താൽ അവനെ പ്രസംഗസ്ഥലത്തു കൊണ്ടുവന്നിരുത്തി പ്രസംഗം കേൾപ്പിക്കാമെന്നു ഞാൻ ഒരിക്കൽ വിചാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങനെ ചെയ്തുവരുമ്പോൾ പിറേറദിവസത്തേക്ക് ആ ഉടുപ്പു മദ്യഷാപ്പിൽ ഇരിക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ അവനു ചെയ്തുകൊടുത്ത നന്മയെല്ലാം തിന്മയായി പരിണമിച്ചു. ഇതു കഴിഞ്ഞ കാലത്തിലെ അനുഭവമത്രേ. ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു കുടിയനെക്കണ്ടാൽ അവൻ കുടിച്ചിരിക്കുകയാണെങ്കിലും അവനെ യേശുക്രിസ്തുവുമായി പരിചയപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. അവൻെറ ഹൃദയം ശുദ്ധമായാൽ ശരീരം താനേ ശുദ്ധമായിക്കൊള്ളും. പുതിയ ഹൃദയം പുതിയ പരിതസ്ഥിതികളെ കൊണ്ടുവരും.

വേറൊരു ബഹളം വിദ്യാഭ്യാസമാണ്. ഹൈസ്കൂളുകൾ, കോളേജുകൾ, സർവ്വകലാശാലകൾ ഇവകൊണ്ടു ലോകത്തെ സഹസ്രാബ്ദമഹിമയിലേക്ക് ഉയർത്താമെന്നു വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പുകാർ വിചാരിക്കുന്നു. ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരിൽ ആരെങ്കിലും കർത്താവായ യേശുവിനെ പാപപരിഹാരം ചെയ്യുന്ന രക്ഷിതാവായി അംഗീകരിക്കുകയും അതിനെ അദ്ധ്യാപകസംഘത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഏറ്റുപറകയും ചെയ്യുന്നതായി നിങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞുതരാമോ? ഒരുപക്ഷേ ഒന്നോ രണ്ടോ പേർ ചിലപ്പോൾ കണ്ടേക്കാം. എന്നാൽ ഈ വിപ്ലവകാരികളിൽ ക്രിസ്തുവിനെ അംഗീകരിച്ചു പറയുന്നവർ ഇല്ല.

ഞാൻ ചിക്കാഗോയിൽ പാസ്റ്ററായിരിക്കുമ്പോൾ ഇല്ലിനോയിസ്സിലെ സുപ്രീംകോർട്ട്, കീഴ്ക്കോടതിയിലെ ഒരു വിധിയെ ശരിവെച്ചുണ്ടായി. ആ വിധി ബൈബിൾ ഒരു വകുപ്പുകാരുടെ പുസ്തകം മാത്രമാകയാൽ അതു പബ്ലിക്സ്കൂളുകളിൽ പഠിപ്പിച്ചുകൂടാ എന്നായിരുന്നു. സഭയുടെ വലിയ ശത്രു കോയ്മ തന്നെ. [illegible] നാസ്തികന്മാർ സഭയെ ജയിക്കയില്ല. ഭൂമിയിലെ ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിലിരിക്കുന്ന ഭരണാധികാരത്തിനും സഭ തന്റെ ദൗത്യം നടത്തുന്നതിൽ തടസ്സം ചെയ്യാൻ കഴികയില്ല.

ക്രിസ്തുമതാദ്ധ്യയനത്തിനുള്ള വഴികാട്ടി (A Guide to the Study of the Christian Religion) എന്ന പേരോടുകൂടി ചിക്കാഗോ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽനിന്നും പുറപ്പെടുവിച്ച ഒരു പുസ്തകം ഞാൻ വായിച്ചു. എന്നാൽ ആരെങ്കിലും ഒരാൾ ഇതിനെക്കുറിച്ച് 'A color blind guide to the study of Christian religion' ക്രിസ്തുമതാദ്ധ്യയനത്തിനുള്ള നിറം അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത വഴികാട്ടി എന്നൊരു പുസ്തകം എഴുതിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. കാരണം മേല്പറഞ്ഞ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസാധകന്മാർ മൂന്നു നിറങ്ങൾക്ക് അന്ധന്മാരാണ്.

ഒന്നാമത് — അവർ ചുവപ്പിന് അന്ധന്മാരാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം അവർ കാണുന്നില്ല. അവനെ അവർ പ്രകൃതിയുടെ [illegible] കാണുന്നു. അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ [illegible] അവൻ നമ്മെപ്പോലെ മനുഷ്യൻ [illegible].

രണ്ടാമത് — [illegible] അവർ അന്ധന്മാരാണ്. അവർ [illegible] പാപപരിഹാരത്തെ അംഗീകരി[illegible].

മൂന്നാമത് — [illegible] ഉല്പ്രകാശത്തിന് അവർ [illegible]. കാരണം, ബൈബിൾ ഒരു ഐതിഹ്യസമാഹാരം [illegible] അവർ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

അററത്തോളം എൻെറ സാക്ഷികളാകും എന്നാണല്ലോ. ജനാ
ധിപത്യബാഹുല്യംകൊണ്ടല്ല, പരിഷ്കാരബാഹുല്യംകൊണ്ടല്ല, വിദ്യാഭ്യാ
സബാഹുല്യംകൊണ്ടല്ല, സഭകളുടെ പുനരൈക്യബാഹുല്യംകൊണ്ടു
മല്ല യേശുവിൻ സാക്ഷ്യത്താലത്രേ ലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈ
വത്തിൻെറ മഹത്തായ ഉദ്ദേശം സാധിക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ ക്രി
സ്ത്വബോധം ആവശ്യപ്പെടുന്നിടത്തോളം എല്ലാ നല്ല പ്രവൃത്തിയി
ലും നമുക്കു ലോകത്തെ സഹായിക്കാവുന്നതാണു്. എങ്കിലും ഉ
ഫലത്തായി നമ്മുടെ ചുമതല ഭൂമിയുടെ അററത്തോളം യേശുവി
ൻെറ സാക്ഷികളായിത്തീരുന്നതത്രേ.

മേൽകാണിച്ച വാക്യം ദൈവവിരചിതമായ കാര്യപരി
പാടിയുടെ പകുതി മാത്രമാണു്. ശിഷ്ടംകൂടി നമുക്കു കേൾക്കാം.
"ഇതു പറഞ്ഞ ശേഷം അവർ കാൺകെ അവൻ ആരോഹണം
ചെയ്തു. ഒരു മേഘം അവനെ മൂടീട്ടു അവൻ അവരുടെ കാഴ്ചയ്ക്കു
മറഞ്ഞു. അവൻ പോകുന്നേരം അവർ ആകാശത്തിലേക്കു ഉ
റ്റുനോക്കുമ്പോൾ വെള്ളവസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ടു പുരുഷന്മാർ അവ
രുടെ അരികെ നിന്നു. ഗലീലപുരുഷന്മാരേ, നിങ്ങൾ ആകാശ
ത്തിലേക്കു നോക്കിനില്ക്കുന്നതു് എന്തു്? നിങ്ങളെ വിട്ടു സ്വർഗ്ഗാ
രോഹണം ചെയ്ത ഈ യേശുവിനെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകു
ന്നവനായി നിങ്ങൾ കണ്ടതുപോലെ തന്നെ അവൻ വീണ്ടും വരും
എന്നു പറഞ്ഞു." പ്രസ്തുത കാര്യപരിപാടി ഇതിനോടുകൂടി പൂ
ർത്തിയാകുന്നു.

അതിനാൽ നിങ്ങളുടെയും എൻെറയും ധർമ്മദൈവതം മരിക്ക
യും പുനരുത്ഥാനം ചെയ്കയും തൻെറ ശക്തിയാൽ നാം ഇവിടെ
ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള ആത്മസമരത്തിൻെറ രമണീയപരിണാമത്തി
ൽ ഭൂലോകവിജയപൂർത്തീകരണത്തിനായി സൈന്യബലത്തോടുകൂ
ടി സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു തിരികെ എഴുന്നെള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന അ
ഭിഷിക്തനോ, അതേ, ആ ക്രിസ്തുവിനോടുതന്നെ, പ്രസംഗിക്കുന്നതാ
കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മശക്തിയിൻകീഴ് നമ്മുടെ ഭാഗം നാം നി
വൃത്തിക്കുന്നതിനും തനിക്കു യുക്തമായ അവസരത്തിൽ തൻെറ
ഭാഗം താൻ നിവൃത്തിച്ചുകൊള്ളുമെന്നു സകലരും പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന
തിനും ദൈവം നമുക്കു സഹായിക്കുമാറാകട്ടെ.

സുന്ദരസിംഗും സ്നാനവും.

സുപ്രസിദ്ധനും ക്രൈസ്തവസന്യാസികൾക്കു ഒരു മാതൃകാപു
രുഷനുമായ സാധുസുന്ദരസിംഗ് തൻെറ കേസ്വിക്കുപ്രസംഗ
ത്തിൽ സ്നാനത്തെക്കുറിച്ചു വളരെ തീക്ഷ്ണതയോടുകൂടി പറഞ്ഞി
രിക്കുന്നതാവിതു്:—"ക്രിസ്തുവിൻെറ ശക്തി എപ്പോഴും എനിക്കു അ-

നുഭവമായി തോന്നാഞ്ഞതിനാൽ പരിചയംകൊണ്ടു പല കാൎയ്യങ്ങൾ പഠിക്കേണ്ടതായി വന്നു. ഒടുവിൽ ഞാൻ എന്നെ കൎത്താവിനായി ഏല്പിച്ച് എന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെട്ടെന്നു ബോധം വന്നപ്പോൾ എനിക്കു വലിയ സന്തോഷവും സമാധാനവും ഉണ്ടായി. എന്നാൽ തൽക്ഷണം ജ്ഞാനസ്നാനമേററു പരസ്യമായി സാക്ഷിക്കുന്നതു് ആവശ്യമെന്നു തോന്നി. എങ്കിലും അതുമൂലമുണ്ടാകുന്ന കഠിനോപദ്രവങ്ങൾ ഓൎത്തു വളരെ ദൂരെയുള്ള ഒരു ദിക്കിൽ ചെന്നു സ്നാനം കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചുവന്നു സ്വന്തക്കാരുടെ ഇടയിൽ സന്തോഷത്തോടുകൂടി വസിക്കാമെന്നോൎത്തു. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ കുറെ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സമാധാനം നഷ്ടപ്പെടുകയും ക്രിസ്തുവിനെപ്പററിയുള്ള ഓൎമ്മയിൽ സന്തോഷമില്ലാതെ പോകയും ചെയ്തു. എന്തുതന്നെ വന്നാലും ക്രൂശെടുക്കതന്നെയെന്ന് അപ്പോൾ എനിക്കു തെളിവായി ബോധപ്പെട്ടു പരസ്യമായി സ്നാനമേൽക്കയും ക്രിസ്തുവിനായി സകലവും ഉപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തു. എങ്കിലും എന്റെ ഉള്ളിലുണ്ടായ സന്തോഷവും സമാധാനവും നോക്കിയാൽ സകലവും ഞാൻ ചേതം എന്നെണ്ണുന്നു. സാക്ഷാൽ ക്രൂശെടുക്കുന്നതിനാലാണ് വാസ്തവമായ മനസ്സമാധാനം അനുഭവിക്കുന്നതെന്ന് അപ്പോൾ ഗ്രഹിച്ചു. എന്റെ ബലഹീനതയിൽ ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതിൽ ഞാൻ ലജ്ജിച്ചു. എന്നാൽ ക്രൂശെടുത്തപ്പോൾ എനിക്കു ശക്തിയും ധൈൎയ്യവും ഉണ്ടായി. ഇപ്പോൾ ഞാൻ ലജ്ജയോടുകൂടിയല്ല സുവിശേഷിക്കുന്നതു്; പിന്നെയോ അതെനിക്കു വലിയ അഭിമാനവും ബഹുമതിയും ആകുന്നു.”

(നമ്മുടെ മാസിക—നവംബർ. 1922)

യഥാൎത്ഥഭാഗ്യം.

(എ. സി. എബ്രഹാം.)

ലോകത്തിൽ എവിടെ നോക്കിയാലും തങ്ങൾക്കു് ഏതുവിധത്തിലും ഭാഗ്യം ലഭിക്കണം എന്നു കരുതി വളരെ കായക്ലേശം അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു ജനസമൂഹത്തെ കാണാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ എത്ര അധികം അവർ പ്രയത്നിക്കുന്നുവോ അത്ര അധികം അവർ ക്ലേശം അനുഭവിച്ച് എല്ലാററിലും ഒടുവിൽ തങ്ങൾ അരിഷ്ടരും നിസ്വരും എന്നു മുറവിളി കൂട്ടി കടന്നുപോകുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നതു്. ഇതിന്റെ കാരണം സൂക്ഷ്മമായി ആലോചിക്കയെന്നിരുന്നാൽ, “സകലപ്രവൃത്തികളും അവസ്ഥാനുസരണമായ ഫലത്തെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു” എന്നു ജ്ഞാനിയായ സോക്രട്ടീസ്സ്, പൂൎത്തൎകും മഹൎഷികളും അഥ അഥേന പൌരസംഘത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞ സ്മരണീയമായ തത്വത്തെ ദൃഢീകരിക്കുന്ന എന്നേയുള്ളു.

ബാലചന്ദ്രനെ ഏതെങ്കിലുംവിധത്തിൽ കളിപ്പാട്ടമായി കിട്ടിയെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്നു വളരെ ആശയോടുകൂടി നോക്കിയിരുന്ന ബാലൻ ജലാശയത്തിൽ പ്രതിബിംബിച്ചിരിക്കുന്ന ചന്ദ്രനെ കൈക്കലാക്കുന്നതിന് ഇതുതന്നെ നല്ല അവസരം എന്നു കരുതി ചാടി അകാലമൃത്യു പ്രാപിക്കുന്നതുപോലെ സംസാരസമുദ്രത്തിൽ പ്രതിബിംബിച്ചിരിക്കുന്ന പരമഭാഗ്യത്തെക്കണ്ട് എത്ര ആളുകൾ ദിനന്തോറും അതിൽ ചാടി മുങ്ങിപ്പൊങ്ങി നശിക്കുന്നു.

ഭാരതം മൂലഗ്രന്ഥത്തിൽ യക്ഷപ്രശ്നം എന്ന ഭാഗത്തു യമൻ ധർമ്മപുത്രരോടു നൂറു ചോദ്യം ചോദിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ലോകത്തിലെക്കും വലിയ അതിശയം ഏതെന്നും, അതിനു മറുപടിയായി, ദിനന്തോറും അനേകർ മരിക്കുന്നു; എങ്കിലും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ മരണത്തെ സംബന്ധിച്ച യാതൊരു സ്മരണയുമില്ലാതെയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇത് ഒരു അതിശയം തന്നെ. പണ്ഡിതനും പാമരനും ശ്രുതിയും യുക്തിയും അനുഭവവും എന്നിവകൊണ്ട്, സകലത്തും ലോകഭാഗ്യങ്ങൾ [illegible] ഈ കാണുന്നതു യഥാർത്ഥഭാഗ്യത്തിന്റെ [illegible] മാത്രമാണെന്നു ബോധിച്ചിട്ടും വീണ്ടും വീണ്ടും ഇതിനെ [illegible]ച്ച് ആപത്തിക്കുന്നതോർക്കുമ്പോൾ എല്ലാററിലും അതിശയം ഇതുതന്നെ എന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. എന്നാൽ ഇതു [illegible] മനുഷ്യന്റെ പ്രകൃതിയിലും തങ്ങൾക്കു സ്വ[illegible] ഉപജീവിക്കുന്നവയിലും ആശ്രയിക്കുന്നതിലുള്ള ജന്മ[illegible] വാസനയാലുള്ള. ഇതുകൊണ്ടാണ് മനഃസംസ്കാര[illegible] ശാസ്ത്രങ്ങളും, പുനർജ്ജനനം അപേക്ഷിക്കണം എന്ന [illegible] ഉപദേശിക്കുന്നതു്.

ഈ ലോകത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു മതത്തോട് അനുകൂലി[illegible] ഇല്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. ഓരോ മതാവലംബി[illegible] യഥാർത്ഥഭാഗ്യത്തെ കാണുന്നു എന്നും, അതു മികച്ചതാ[illegible] എന്നും പ്രശംസിക്കുന്നു. ഇതു വെറും ജല്പനം [illegible].

[illegible] പ്രകൃതിയുടെ നി[illegible] വാദിക്കുന്ന നിരീ[illegible] അവരുടെ ഭാഗ്യം [illegible]. "മരണത്തോടുകൂടി സക[illegible] ഒരുവൻ ഇല്ല. ഈ [illegible] ഭാഗ്യം അനുഭവിക്കണം" എ[illegible] സംബന്ധിച്ച യാതൊന്നും [illegible] വസിക്കുന്നു. ലോകഭാഗ്യങ്ങളിൽ മ[illegible] ഇല്ലാത്തതു്. "ഒരു മനുഷ്യ

ന്റെ അവസാനം കാണാതെ അവനെ ഭാഗ്യവാൻ എന്നു പറ
വാൻ പാടില്ല" എന്നു തത്വജ്ഞാനിയായ സോളൻ പറഞ്ഞിരി
ക്കുന്നു.

നിർവിശ്വാസികളിൽ അഗ്രേസരനായിരുന്ന ഓൾട്ടയേർഡ്
തന്റെ അന്ത്യസമയത്തു് അരികിൽ നിന്നിരുന്നവരോടു "ഞാൻ
അറിയാത്ത ഒരു ശക്തി എന്നെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്നു. നരകം അതി
ന്റെ ഉഗ്രതയോടെ ഇനിക്കായി തുറന്നു വെയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എ
ന്നു വളരെ പരിഭ്രമത്തോടെ അട്ടഹസിച്ചു കടന്നുപോയി. കീ
ർത്തിമാനായ ബയറൺ ഒരു നിരീശ്വരൻ അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും അ
ദ്ദേഹം ലോകത്തിൽ ഒരു ഉല്ലാസപ്രിയനായി തന്റെ ആയുസ്സാ
ലം കഴിച്ചു സഞ്ചരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ മ്ലാനമുഖിയായി അരി
കിൽ നിന്നിരുന്ന തന്റെ പ്രിയ ഭാര്യയോടു് "എന്റെ ശരീരം സ
കലത്തെയും നിഷ്പ്രയാസേന നശിപ്പിക്കുന്ന ക്രിമികൾക്കായി ഒ
രുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" എന്നു ഗൽഗദസ്വരത്തിൽ ഞരങ്ങുകയാണു്
ചെയ്തതു്. പ്രസിദ്ധ ചരിത്രകാരനായ ഗിബ്ബൺ തന്റെ അ
ന്ത്യസമയത്തു "സകലത്തും അന്ധകാരവും സംശയം കലർന്നതും തന്നെ"
എന്നു മുറവിളിച്ചു. കുബേരനായിരുന്ന ഗ്രൗൾഡ് "ഞാൻ ഒരു അ
രിഷ്ടപിശാചു്" എന്നേ പറവാൻ സാധിച്ചൊള്ളൂ. പ്രകൃതിയുടെ
ഉള്ളിൽ മറഞ്ഞിരുന്ന പല വിശിഷ്ടതത്വങ്ങളെ വെളിയിലേക്കു
കൊണ്ടുവന്ന സയൻസ്സ്ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഹൈഗാഡ്യു "എന്റെ
സകലജ്ഞാനവും ഇതാ ഒരു പട്ടുനൂൽ വിളക്കത്തു നിഷ്പ്രയാസേ
ന ദഹിക്കുന്നതുപോലെ ദഹിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു" എന്നു വളരെ
ദുഃഖത്തിൽ പറഞ്ഞു. പ്രസിദ്ധ സേനാനായകനും ഫ്രാൻസിന്റെ
ചക്രവർത്തിയും ആയിരുന്ന നെപ്പോളിയനെപ്പററി ലോകം ഒരുകാ
ലത്തു് ആ ധീരന്റെ മനസ്സിനെ ഒന്നിനാലും ഇളക്കുന്നതിനു സാ
ധിക്കുകയില്ല എന്നു ഗണിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും സെൻറു് ഹെലീനായി
ൽ ഒരു കാരാഗൃഹത്തിൽ ആസന്നമരണനായി കിടക്കുമ്പോൾ
"എന്റെ ശരീരം വേഗത്തിൽ ക്രിമികൾക്കു് ഇരയാകുമല്ലോ" എ
ന്നോർത്തു് അമ്പരന്നുപോയി.

ഇത്രയുമുള്ള വർണ്ണനയിൽ നിർവിശ്വാസം, ലോകോല്ലാസം,
ധനം, കീർത്തി, ജ്ഞാനം ഇവ യഥാർത്ഥഭാഗ്യം എന്നു സ്ഥാപിക്കു
ന്നതിനു് —

"ജ്ഞാനം നരാണാമധികം വിശേഷം
ജ്ഞാനേന ഹീനാഃ പശുഭിഃ സമാനാഃ"
"ധനമാർജ്ജയ കാകുത്സ്ഥ! ധനമൂലമിദം ജഗൽ
അന്തരം നാഭിജാനാമി നിർദ്ധനസ്യ മൃതസ്യ ച"

മുതലായ പദ്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടുണ്ടു്.

"ഞങ്ങളുടെ പുത്രന്മാർ ബാല്യത്തിൽ തഴച്ചു വളരുന്ന തൈകൾപോലെയും ഞങ്ങളുടെ പുത്രിമാർ അരമനയുടെ മാതിരിയായി കൊത്തിയ മൂലത്തൂണുകൾപോലെയും ഇരിക്കട്ടെ. ഞങ്ങളുടെ കളപ്പുരകൾ വിവിധധാന്യം നൽകുവാൻ തക്കവണ്ണം നിറഞ്ഞിരിക്കട്ടെ. ഞങ്ങളുടെ ആടുകൾ ഞങ്ങളുടെ പുല്പുറങ്ങളിൽ ആയിരമായും പതിനായിരമായും പെറ്റു പെരുകട്ടെ. ഞങ്ങളുടെ കാളകൾ ചുമടു ചുമക്കട്ടെ. മതിൽ തകരുന്നതും പടയ്ക്കു പുറപ്പെടുന്നതും ഞങ്ങളുടെ വീഥികളിൽ നിലവിളിയും ഇല്ലാതിരിക്കട്ടെ. ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ജനം ഭാഗ്യമുള്ളത്". (സങ്കീ. 144: 12-14.) എന്നാദിയായ കീർത്തനങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചു യഥാർത്ഥഭാഗ്യം ഞങ്ങൾക്കു മിക്കവാറും അധീനമായി എന്നു കണ്ഠക്ഷോഭം ചെയ്തു എല്ലാവർക്കും അന്ത്യത്തിൽ കണ്ണുനീരാണ് അനുഭവം എന്നു മനസ്സിലാകുന്നുവല്ലോ. അതുകൊണ്ടു ഏതുവിധത്തിലും പണിപ്പെട്ടു ജ്ഞാനം ധനം ഇവകൾ സമ്പാദിക്കണമെന്നുള്ള നിർബന്ധം നിവൃത്തിവരുത്തേണ്ടതു തന്നെ.

വേറൊരു ഭാഗത്തേക്കു നോക്കുകയെന്നിരുന്നാൽ പരമഭാഗ്യലബ്ധിക്കു ഒരു കൂട്ടർ ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി ബിംബങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു പലവിധ ദേവാർച്ചനകളിൽ ഭ്രമിച്ചു കാലം കഴിച്ചുവരുന്നു. തങ്ങളുടെ അന്ധവിശ്വാസം ബലപ്പെടുത്തേണ്ടതിനു ഇവരും ചില സ്ഥൂലബുദ്ധികൾ രചിച്ചിട്ടുള്ള പല പദ്യങ്ങളും കെട്ടുകഥകളും പ്രമാണീകരിച്ചു ജീവിക്കുന്നു.

"മൃച്ഛിലാ ധാതുദാർവ്വാദി മൂർത്താവീശ്വരബുദ്ധയഃ
ക്ലിശ്യന്തി തപസാ മൂഢാഃ പരാം ശാന്തിം നയാന്തി തേ"

"ജാതികളുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾ പൊന്നും വെള്ളിയും ജാതികളുടെ കൈവേലയുമാകുന്നു. അവയ്ക്കു വായുണ്ടെങ്കിലും സംസാരിക്കുന്നില്ല; കണ്ണുണ്ടെങ്കിലും കാണുന്നില്ല; ചെവിയുണ്ടെങ്കിലും കേൾക്കുന്നില്ല; അവയുടെ വായിൽ ശ്വാസവുമില്ല; അവയെ ഉണ്ടാക്കുന്നവർ അവയെപ്പോലെയാകുന്നു. അവയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവനും അങ്ങനെതന്നെ" എന്നു ബൈബിളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽനിന്നു ഇതിന്റെ കഥയില്ലായ്മയും എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാകാവുന്നതാണ്.

വേറൊരു കൂട്ടർ ഭക്ഷണം വെടിഞ്ഞു കാഷായവസ്ത്രധാരികളായി വനാന്തരങ്ങളിലും തീർത്ഥസ്ഥലങ്ങളിലും ചരിച്ചു കാലം കഴിക്കുന്നു. ഇവരോടു വല്ല സാധുക്കളും സംശയം ചോദിക്കയെന്നിരുന്നാൽ—

"കാവേരീതോയമാശ്രിത്യ വാതോ യത്ര പ്രവർത്തതേ
തത്ര ശവാസിനാം മുക്തിഃ കിമു തത്തീരവാസിനാം"

"മാതർ ലക്ഷ്മീ ഭജസ്വ കഞ്ചിദപരം മൽകാംക്ഷിണീമാസ്മഭൂഃ
ഭിക്ഷാവസ്തുഭിരേവ സംപ്രതി വയം വൃത്തിം സമീഹാമഹേ"

ആദിയായ പദ്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ച് അവർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന നിലയെ ബലപ്പെടുത്തുന്നതിനു പൊരുതു തുടങ്ങുന്നു. എന്നാൽ ഇവരുടെ പരിശ്രമഫലം എങ്ങനെയിരിക്കുന്നുവെന്ന് ആലോചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

"ആജന്മമരണാന്തഞ്ച ഗംഗാദി തടിനീസ്ഥിതാഃ
മണ്ഡൂകമത്സ്യപ്രമുഖാ യോഗിനസ്തേ ഭവന്തി കിം.
ദിക്കുളുക്കോപവാസാദ്യൈർന്നിയമൈഃ കായശോഷകൈഃ
മൂഢാഃ പരോക്ഷമിച്ഛന്തി മമ മായാവിമോഹിതാഃ
കാലം ഭ്രമന്ത്യനാഥാശ്ച തീർത്ഥപാപച്ഛന്നഭ്രമൈഃ
ചിരകാലശതേനാപി ക്ഷപയന്തി മൃഗാ ഇവ"

ആദിയായ പദ്യങ്ങളിൽനിന്നു ഇവരുടെ അബദ്ധാനവും നിഷ്ഫലമെന്നു സ്പഷ്ടമായി ആലോചിക്കുന്നവനു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

(തുടരും).

ഉപദേശത്തിനു വിലയുണ്ടോ?

(വെസ്‌ലിയൻ മെഥോഡിസ്റ്റ് കോൺഫറൻസിന്റെ പ്രസിഡണ്ടു ഡോക്ടർ ഡിൻസ്‌ഡെയിൽ റ്റി. യങ്ങ് എന്ന പ്രസിദ്ധ വൈദികൻ)

"ഉപദേശങ്ങളുടെ വില കുറയുന്നുവെന്നുള്ളിടത്തോളം ദയനീയമായി വേറൊന്നു ഇന്നത്തെ സഭകളുടെ നടപടിയിൽ ഞാൻ കാണുന്നില്ല."

"ക്രിസ്തീയത്വം ഒരു വിശ്വാസസമുച്ചയമല്ലെന്നു ചിലർ പറഞ്ഞുകേൾക്കാറുണ്ട്. കേൾവിക്കു അതു ശരിയെന്നു തോന്നും. എന്നാൽ അതു ഒരു സത്യാഭാസം മാത്രമാണ്. (Sophistical Assertion) ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വിശ്വാസവിഷയങ്ങളെ എടുത്തുകളക. അപ്പോൾ കേവലം സന്മാർഗ്ഗികമോ (Ethical) സാമുദായികമോ ആയ സേവനമായി അതു കലാശിക്കും."

"ഉപദേശത്തിന്റെ അത്യാവശ്യകതാബോധത്തെക്കാൾ എന്റെ ആത്മാവിന്റെ അഗാധത്തിൽ ഉള്ളതിനെ അറിയിപ്പാൻ മറ്റു യാതൊന്നുമില്ല."

(Indian Christian).

ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവു ക്രിസ്തുവിലാകുന്നു—കൊലൊ. 1: 9–14; കൊലൊ. 2: 2, 3.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം ശിഷ്യന്മാരെ ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള കല്പന—മത്താ. 28: 19, 20.

സഭയുടെ ശുശ്രൂഷക്കാർ.

ദൈവികയോഗ്യത—പ്രവൃ. 1: 8.

ദൈവികഅടിസ്ഥാനം—എഫെ. 2: 19–22; എഫെ. 4: 11, 12.

ശരീരത്തിനു പല അവയവങ്ങൾ ഉണ്ടു്—1 കൊരി. 12: 27, 28.

ആത്മാവുമൂലമുള്ള പലവിധ വരങ്ങൾ—1 കൊരി. 12: 4–11.

ഭരിക്കേണ്ടതെങ്ങിനെ?—1 പത്രൊ. 5: 1–5.

പഠിപ്പിക്കേണ്ടതെങ്ങിനെ?—2 തിമൊ. 3: 5–17; 4: 1–5; 1 പത്രൊ. 4: 11.

ദൈവികനിയമം—പ്രവൃ. 20: 28; 14: 22, 23; 1 പത്രൊ. 4: 10.

ദൈവികതിരഞ്ഞെടുപ്പു്—പ്രവൃ. 13: 2, 3.

സഭയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന തർക്കങ്ങൾക്കുള്ള ദൈവികതീരുമാനം—പ്രവൃ. 15: 28, 29.

ആ തീരുമാനം വേദാനുസരണമായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അതു പരിശുദ്ധാത്മാവിനും നന്നായി ബോധിച്ചു. അപ്പൊസ്തലനായ യാക്കോബു പുറജാതിക്കാരെ സംബന്ധിച്ചു വേദവാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു് എടുത്തു പറഞ്ഞു—പ്രവൃ. 15: 13–15. ഇപ്രകാരം ആ തീരുമാനം പരിശുദ്ധാത്മാവിനും നന്നായി ബോധിച്ചു.

സഭയുടെ കർമ്മങ്ങൾ.

കർത്താവിന്റെ അത്താഴത്തിനായിട്ടുള്ള ദൈവികആധാരം—മത്താ. 26: 26–28.

അപ്പൊസ്തലസഭയിൽ ആചരിച്ചതു് എങ്ങനെ?—1 കൊരി. 11: 23–29.

സ്നാനത്തിനായുള്ള ദൈവികആധാരം—മത്താ. 28: 19; മർക്കൊ. 16: 15, 16.

ദൈവികക്രമം.

ഒന്നാമതു ശിഷ്യന്മാരെ ഉണ്ടാക്കുക. പിന്നീടു് അവരെ സ്നാനപ്പെടുത്തുക. ഒന്നാമതു വിശ്വസിക്കുക. പിന്നീടു സ്നാനപ്പെടുക.—പ്രവൃ. 2: 37, 38; പ്രവൃ. 10: 44–48.

പ്രസംഗം.

സകലകാൎയ്യങ്ങളും ഉറപ്പിന്നായികൊണ്ടു ചെയ്യപ്പെടട്ടെ. 1 കൊറി. 14: 26; 1 കൊറി. 14: 5; 14: 40.

സ്ത്രീകളുടെ പ്രസംഗം.

സ്ത്രീകൾ അപ്പോസ്തലന്മാരോടു കൂടി പ്രവൃത്തിച്ചു എന്നുള്ളതിലേക്കു നമുക്കു തെളിവുകൾ ഉണ്ടു്. ഫിലി. 4: 3. സഭ അവരെ അംഗീകരിക്കയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു സ്ത്രീകൾ മറ്റുള്ളവരെ പഠിപ്പിച്ചു എന്നു നാം തീരുമാനിക്കുന്നു. റോമ. 16: 3. പ്രിസ്കില്ലാ ഒരു സ്ത്രീ ആയിരുന്നു—റോമ. 16: 1.

1 തിമൊ. 2: 12-ൽ പറയുന്ന ഭാഗം തന്റെ ഭൎത്താവിനെ ഉപദേശിക്കയും അവന്റെ മേൽ കൎത്തവ്യം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ഭാൎയ്യയെപ്പറ്റി പറയുന്നതാണു്.

1 കൊറി. 14: 35-ൽ കാണുന്ന ഭാഗത്തു വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടമായ സഭയിൽ ഒരു സ്ത്രീ അനാവശ്യമായി സംസാരിപ്പാൻ പാടില്ലാ എന്നു കാണിക്കുന്നു.

പ്രവചിക്കുന്നവർ.

പ്രവചിക്ക എന്നതിന്റെ അൎത്ഥം മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പാകെ സംസാരിക്ക എന്നാണു്. അവൻ ഉറപ്പിന്നായിട്ടു സംസാരിക്കട്ടെ. അല്ലെങ്കിൽ മിണ്ടാതിരിക്കട്ടെ—1 കൊറി. 14: 29-33; 1 കൊറി. 2: 1-7; വെളി. 19: 10.

കൈവെപ്പു്.

അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ പ്രസംഗിപ്പാനായിട്ടു വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടമായ സഭയിൽ നിന്നു സഹോദരന്മാർ പുറപ്പെട്ടുപോയപ്പോൾ മൂപ്പന്മാർ അവരുടെ മേൽ കൈകളെ വെച്ചു—പ്രവൃ. 13: 3. അവർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിപ്പാനായിട്ടു അല്ലായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ബൎന്നബാസും ശൌലും ഇരുവരും മുമ്പെതന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ കൈക്കൊണ്ടവരായിരുന്നു. ശൌലിന്റെ സംഗതിയിൽ അവന്റെ മേൽ കൈകളെ വെക്കുന്നതിന്നായിട്ടു കൎത്താവു അനനിയാസിനെ അയച്ചു. പത്രോസിനെപ്പോലെ ഒരു അപ്പോസ്തലനെ ദൈവം അയച്ചില്ല. പിന്നെയോ, ദമസ്കൂസിലെ ഒരു ശിഷ്യനെ മാത്രം—പ്രവൃ. 9: 15-17.

അപ്പോസ്തലൻ തിമൊഥെയൂസിനോടു കല്പിക്കുന്നതു മൂപ്പന്മാരെ നിയമിക്കുന്ന കാൎയ്യത്തിൽ ധൃതിപ്പെടരുതു് എന്നാണു്. 1 തിമൊ. 5: 22.

കൈകളെ വെക്കുന്നതിന്റെ അൎത്ഥമാവിതു്:—വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടമായ സഭ ശുശ്രൂഷയുടെ പ്രവൃത്തിക്കായിട്ടു ഒരു സഹോദരനെ വേർതിരിച്ചുവെക്കയും ആ വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ട

ത്തോടും മൂപ്പന്മാരോടും കൂടെ അവനു കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടമായ സഭയിൽ നിന്ന് ഒരു അവയവത്തെ ദൈവം തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായിട്ടു വിളിക്കുമ്പോൾ കൈകളെ വെക്കേണ്ടുന്നതിനായിട്ടു ഒരു മൂപ്പനോടു കൂടെ ഒരു സഹോദരനും യോജിക്കാവുന്നതാണ് —പ്രവൃ. 13: 2.

കർത്താവിന്റെ അത്താഴവും സ്നാനവുമാകുന്ന കർമ്മങ്ങളെ നടത്തേണ്ടുന്നതു് ആർ?

കർമ്മങ്ങളുടെ നടത്തൽ ശുശ്രൂഷയുടെ പ്രവൃത്തി ആകകൊണ്ടു വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മൂപ്പന്മാരെ നിയമിക്കുന്ന നിയമം ഈ ചോദ്യത്തിനു മറുപടി നൽകുന്നതാകുന്നു. മൂപ്പന്മാരില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ സഹോദരങ്ങളിൽ ഒരുവനു അതിനെ നടത്താവുന്നതാണ്.

അപ്പോസ്തലന്മാർ വിശ്വാസികളെ സ്നാനപ്പെടുത്തി എന്നുള്ളതു പ്രത്യക്ഷമാണല്ലോ—പ്രവൃ. 10: 47; 1 കൊരി. 1: 12-17.

അപ്പോസ്തലനായ പൌലുസിനെ ഒരു ശിഷ്യൻ സ്നാനപ്പെടുത്തി—പ്രവൃ. 9: 18.

ശിഷ്യൻ അല്ലെങ്കിൽ നാം പറയുംപ്രകാരം ഒരു അയ്മേനി തന്നെ. മേശകളെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനായിട്ടു നിയമിച്ച ശുശ്രൂഷക്കാരിൽ ഒരുവനായ ഫിലിപ്പോസും സ്നാനപ്പെടുത്തിയതായിട്ടു നാം വായിക്കുന്നു—പ്രവൃ. 8: 12.

തിരുവത്താഴം ആചരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ കർത്താവ് അതിനെ നിയമിച്ചപ്പോൾ അവൻ അപ്പം എടുത്തു വാഴ്ത്തി മുറിച്ചു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊടുത്തു എന്നു നാം വായിക്കുന്നു. "ഞാൻ കർത്താവിൽ നിന്നു കൈക്കൊണ്ടതിനെ നിങ്ങൾക്കും ഭരമേല്പിക്കുന്നു. കർത്താവായ യേശു തന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തതായ ആ രാത്രിയിൽ അപ്പത്തെ എടുത്തു സ്തോത്രം ചെയ്തു ശേഷം മുറിച്ചു പറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള എന്റെ ശരീരം ഇതാകുന്നു: ഇതിനെ എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മയ്ക്കായിട്ടു ചെയ്യിൻ. അപ്രകാരം തന്നെ അത്താഴം കഴിഞ്ഞ ശേഷം പാനപാത്രവും എടുത്തു പറഞ്ഞു: ഈ പാനപാത്രം എന്റെ രക്തത്തിൽ പുതിയനിയമം ആകുന്നു. അതിനെ നിങ്ങൾ കുടിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും എന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായിട്ടു ചെയ്യിൻ എന്നു" അപ്പോസ്തലനും 1 കൊരി. 11: 23-25 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെ ദൃഷ്ടാന്തത്തിൽ നമ്മുടെ കർത്താവ് അപ്പം മുറിച്ചു ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊടുത്തു. അപ്പോസ്തലനും ആ രീതിയെ തന്നെ ഉപയോഗിച്ചു ളും തെളിവാണല്ലോ. പിന്നെയും 1 കൊരി. 10: 16, 17 എന്നീ വാക്യങ്ങളിൽ കാണുന്ന ഉപദേശമായിട്ട്: "നാം അനുഗ്രഹി

ന്ന അനുഗ്രഹപാത്രം ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ അല്ലയോ? നാം മുറിക്കുന്ന അപ്പം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ അല്ലയോ? എന്തെന്നാൽ പലരായ നാം ഒരു അപ്പവും ഒരു ശരീരവും ആകുന്നു; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നാം എല്ലാവരും ഒരു അപ്പത്തിൽ ഓഹരിക്കാർ ആകുന്നു". ഇതു കർത്താവിന്റെ അത്താഴത്തിൽ ഓഹരിക്കാരായിത്തീരുന്ന വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തെ കാണിക്കുന്നു. ആരെങ്കിലും ഒരു ആൾ, അപ്പത്തെയും പാനപാത്രത്തെയും എടുത്തു കൂടിവന്ന വിശ്വാസികൾക്കു അതിനെ കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതിനാൽ നമ്മുടെ കർത്താവു നടത്തിയ മാതൃക അനുസരിച്ചു മൂപ്പൻ അപ്പത്തെയും പാനപാത്രത്തെയും എടുത്തു വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിനു കൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ക്രമത്തെ പ്രയോഗിക്കേണ്ടതു് ആർ?

1 കൊരി. 5: 9_11 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടം അതിനെ പ്രയോഗിച്ചു എന്നു തെളിവാണല്ലോ. കൂട്ടായ്മയിൽ നിന്നു വേർതിരിക്കപ്പെട്ട സഹോദരനെ വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടമായ സഭയാൽ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. 2 കൊരി. 2: 5_11.

അപ്പോസ്തലൻ തിമൊഥെയൊസിനു ബുദ്ധിയുപദേശിക്കുന്നതു് — 1 തിമൊ. 5: 19; 20.

ഒരു മൂപ്പന്റെ സ്വഭാവം.

ഒരു ബിഷപ്പു്, അതിന്റെ അർത്ഥമാവിതു്: ഒരു മേൽവിചാരകൻ, അല്ലെങ്കിൽ മൂപ്പൻ അല്ലെങ്കിൽ എപ്പിസ്കോപ്പാ— 1 തിമൊ. 3: 1_13.

വിശ്വാസികളുടെ സ്വഭാവം.

[illegible] കൂടെ കൂട്ടായ്മ —1 യോഹ. 1: 3.

ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുക—അപ്പൊ. 4: 19, 20; 5: 29;
[illegible]—1 യോഹ. 3: 18_4: 1 വരെ.

[illegible]—കൊലൊ. 3: 12_17; കൊലൊ. [illegible] 4: 14_16.

[illegible] ആകുന്നതു്—കൊലൊ. [illegible]—1 യോഹ. 2: 8_11; 3: [illegible] യോഹ. 15: 17.

[illegible] ഒരിക്കലും ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നില്ല. ആമേൻ—1 കൊരി. 13: 8.

—•—

സ്നാനകൎമ്മാവ് ആര്?

ഒരു റോമൻകത്തോലിക്ക വൈദികനായ ഫാദർ ജോസഫ് പാണ്ടിക്കാട്ടൻ എം. എ "റോമൻകത്തോലിക്കാസഭയിലേക്കുള്ള യാക്കോബായക്കാരുടെ തിരിവ്" എന്ന പ്രസംഗത്തിൽ മാമോദീസായെക്കുറിച്ചു താഴെ വരുംപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:—

"മാമോദീസാ ഒരു പുരോഹിതവൃത്തിയാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ശരി തന്നെ. എന്നാൽ ഇതിനു പുരോഹിതൻ കഴിച്ചുകൂടാത്തതല്ലെന്നു വിസ്മരിക്കരുത്. അയ്മേനികളും, ആവശ്യമെങ്കിൽ ഒരു ശീശ്മക്കാരനോ, മതത്യാഗിയോ, യൂദനോ, ഹിന്ദുവോ, മഹമ്മദീയനോ മാമോദീസാ എന്ന കൂദാശയെ നൽകാവുന്നതാണ്. പക്ഷെ, പ്രവൃത്തിയും ഉദ്ദേശ്യവും ശരിയായിരിക്കണമെന്നേ നിർബന്ധമുള്ളു. ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ മരിക്കാറായ തന്റെ സഹോദരനെ ക്രമമായ വിധത്തിൽ മാമോദീസാ മുക്കിയതായി എനിക്കറിവുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ കൂദാശ പുരോഹിതനാനിലും കഴിച്ചുകൂടാത്തതല്ലെന്നു ഞാൻ വാദിക്കുന്നുള്ളു."

നസ്രാണിദീപിക. പുസ്തകം 39. ലക്കം 14.

പൌലൂസ് അപ്പോസ്തലനും ആധുനികസുവിശേഷകന്മാരും.

(സി. വി. ഉമ്മൻ, അദ്ധ്യാപകൻ, വി. എം. സ്കൂൾ, തലവടി)

ക്രൈസ്തവലോകം വിവിധപരിവർത്തനങ്ങളിൽകൂടി പത്തൊൻപതു ശതാബ്ദങ്ങളെ തള്ളി നീക്കി ഈ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലേക്കു കടന്നിരിക്കുന്നു. പ്രാരംഭസുവിശേഷകന്മാരായ വിശുദ്ധ അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ കാലം കഴിഞ്ഞുപോയെങ്കിലും അവരുടെ ശക്തിമത്തായ പ്രവൃത്തികൾ നടന്ന ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെയും ആകാത്ത വേലക്കാർ, കള്ളഅപ്പോസ്തലന്മാർ, ദുരുപദേഷ്ടാക്കൾ ഇവർ സത്യസുവിശേഷത്തിനും ക്രിസ്തോപദേശത്തിനും വിപരീതമായി പ്രവർത്തിച്ചുവന്നു. അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ കാലശേഷവും ഇവരുടെ ശക്തി വർദ്ധിച്ചുവരികയാണുണ്ടായതു്. അതിന്റെ പരമകാഷ്ഠയോ എന്നു തോന്നുംവണ്ണം ആധുനികകാലത്തു പ്രയോജനമില്ലാത്ത വേലക്കാരുടെ സംഖ്യ ഗണനാതീതമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഇതിനിടയിൽ സത്യസുവിശേഷകന്മാർ അക്ഷോഭ്യരായി നിന്നു് എല്ലാ വിഗ്രഹങ്ങളെയും, വിഗ്രഹക്കാവുകളെയും, വ്യാജാരാധനക്കാരെയും തല്ലിത്തകർത്തുകൊണ്ടു സധൈര്യം പോരാടുന്നുണ്ട്. ഈ രണ്ടുവിധ പ്രവർത്തകന്മാരെയും തിരിച്ചറിയുന്നതിലേ

കായി സുവിശേഷകന്മാർ ഒരുത്തമമാതൃകയായിരിക്കുന്നു. ചില ഭാഗങ്ങളെ ആദർശമാക്കിക്കൊണ്ടു താരതമ്യവിവേചനം ചെയ്തു പ്രത്യേകങ്ങളുള്ള വേളകൾ ആരെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കണമെന്നുള്ളതു ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നുള്ളതു ആദ്യമായി വായനക്കാരെ ധരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സത്യപ്രസ്താവനയ്ക്കു ഭാവികന്മാർ പ്രമാണത്തിൽനിന്നും തന്നാനുഭവമായ അനുഭവത്തിൽനിന്നും അനേകമൈൽ ദൂരെ സഞ്ചരിക്കുന്നവരായ എതിർവാദികൾ അക്ഷമരായേക്കാമെന്നുള്ളതു് അറിയാമെങ്കിലും, സത്യസ്ഥാപനത്തുവേണ്ടി മുഖപക്ഷം നോക്കാതെ പരമാർത്ഥം പറയേണ്ടതു് ആവശ്യമാണല്ലൊ.

(1) ശൌലിന്നുള്ള വിളി:—യൌവനയുക്തനായ ഒരു ധീരപുരുഷൻ ഏതാനും അനുചരന്മാരോടുകൂടി ധൃതിയായി യാത്ര ചെയ്യുന്നു. പ്രകൃത്യാ ശാന്തനെങ്കിലും ഇപ്പോൾ മതവൈരാഗ്യതിമിരത്താൽ അന്ധനായി കോപാവേശത്താൽ ഉന്മത്തനായിരിക്കുന്നു. സമയം മദ്ധ്യാഹ്നമാകാറായി. എങ്കിലും വെയിലിന്റെ ശക്തിയെ അശേഷം ഗണ്യമാക്കിയിട്ടില്ല. ഈ പ്രകാരം സഗൌരവം പ്രയാണം ചെയ്യുന്നവനായ ശൌൽ ദമസ്കൊസിനടുത്തപ്പോൾ, പെട്ടെന്നു ഭയാനകമായ ഒരു ദിവ്യതേജസ്സാൽ ആവൃതനായതും, അന്ധനായി നിലത്തു പതിച്ചതും ഒന്നിച്ചുകഴിഞ്ഞു. തദവസരത്തിൽ കേട്ട ശബ്ദം ശൌലേ! ശൌലേ! എന്നുള്ള വിളിയായിരുന്നു. ഈ വിളിയത്രെ ശൌലിനെ പൌലൊസാക്കിയതു്. ഇതത്രെ ന്യായപ്രമാണബന്ധനത്തിൽനിന്നു് അവനെ ക്രിസ്തീയസ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കു് ആകർഷണം ചെയ്യിച്ചതു്. ഇതത്രെ സുവിശേഷഘാതകൻ എന്നുള്ള നിലയിൽനിന്നും സുവിശേഷവാഹകൻ എന്ന സ്ഥാനത്തു് അവനെ ശോഭിതനാക്കിയതു്. ഒരുവൻ, തനിക്കു് അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ എന്തെല്ലാം മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നു എന്നു് എങ്ങനെ അറിയും? "അന്യഥാ ചിന്തിതം കാര്യം ദൈവമന്യത്ര ചിന്തയേൽ" എന്നല്ലെ ആപ്തവാക്യം.

"നീ ആരാകുന്നു കർത്താവേ!" എന്നുള്ള ശൌലിന്റെ ചോദ്യത്തിനു കിട്ടിയ മറുപടി "നീ ഉപദ്രവിക്കുന്ന യേശുവാകുന്നു ഞാൻ" എന്നായിരുന്നു. ഈ പ്രത്യുക്തിയിൽ അന്തർഭവിച്ചിരുന്ന സാരസംഗതികൾ അപ്പോസ്തലൻ മനസ്സിലാക്കി. യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾക്കു് അഗാധമായ അർത്ഥബാഹുല്യം ഉണ്ടല്ലൊ. അതുപോലെ ഈ വാക്കിലും അനേകസാരതത്വങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അനന്യാസിനോടു കർത്താവു പറഞ്ഞതു് "അവൻ എന്റെ നാമം ജാതികൾക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും ഇസ്രായേൽമക്കൾക്കും മുമ്പിൽ വഹിപ്പാൻ ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നോരു പാത്രം ആകുന്നു" എന്നായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അനന്യാസിന്റെ അടുക്കൽ പൂർണ്ണമായി വെളിപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹം കാ-

നുസാരം ശൌലിനെ മനസ്സിലാക്കുകയും, ഉടൻ കാഴ്ച ലഭിച്ചിട്ട് ആ സാധുശിഷ്യന്റെ കൈയാൽ താൻ നിമജ്ജനം സ്വീകരിക്കയും ചെയ്തു. ഈവിധം ശൌലിന്റെ മാനസാന്തരവും സുവിശേഷകസ്ഥാനത്തേക്കുള്ള വിളിയും ഒരേസമയത്തു നടന്നു എന്നു നിശ്ചയിക്കാം.

ആധുനികകാലത്തെ സ്ഥിതി നോക്കുന്നതായാൽ സുവിശേഷകസ്ഥാനലബ്ധിക്കു മാനസാന്തരപ്പെടണമെന്നു ഇല്ല. ഉയർന്ന പരീക്ഷ പാസായാൽ മതി. കുറെയൊക്കെ സന്മാർഗ്ഗവും ധനവും. ഹൈസ്കൂളിലോ, കാളേജിലോ കയറിയതുകൊണ്ടു സുവിശേഷകവൃത്തിക്കുള്ള യോഗ്യത എങ്ങിനെയുണ്ടാകുമെന്നറിയുന്നില്ല.

ഒരിക്കൽ ഏതാനും ഇടവകകളുടെ മേൽനോട്ടക്കാരനും, ഭാരവാഹിയും ആയ ഒരു ബിരുദധാരിയും ഞാനും ഒന്നിച്ചു വഴിയാത്ര ചെയ്തു പോരുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തോടു മാനസാന്തരപ്പെട്ടിട്ട് എത്ര വർഷമായി എന്നു ചോദിച്ചു. കുറെനേരത്തേക്കു മറുപടിയൊന്നുമില്ല. വീണ്ടും രൂപം മാറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ "എന്നോട് ഇങ്ങിനെയാരും ഇതുവരെ ചോദിച്ചിട്ടില്ല; അതാണ് ഉത്തരം പറയാൻ താമസിച്ചതു" എന്നു പറഞ്ഞു. ഇത്രയും കേട്ടപ്പോൾ എന്തിനു വിഷമിപ്പിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചു ഞാൻ ചോദ്യം മുന്നോട്ടു തുടർന്നില്ല. പരീക്ഷ പാസായതു ഏതാണ്ടിൽ ആയിരുന്നു എന്നു ചോദിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അതേവരെ ആരും ചോദിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും ഉത്തരം പറവാൻ താമസം നേരിടുമായിരുന്നെന്നു തോന്നുന്നില്ല. 'പൌലൂസ്' ആരും ചോദിക്കാതെയല്ലേ വലിയ ജനസമൂഹത്തിൻമുമ്പാകെയും, നാടുവാഴികൾ, മഹാപുരോഹിതന്മാർ ഇവരുടെ മുമ്പാകെയും നിന്നുകൊണ്ടു പല പ്രാവശ്യവും ആ നട്ടുച്ചയ്ക്കു സംഭവം വിവരിക്കുന്നതു? മറ്റുവല്ല ഉപദേശിമാരുമായിരുന്നെങ്കിൽ എഴുപതെന്നോ എൺപതിലൊന്നോ പറയാതിരിക്കയില്ല. ആ ഭാഗം ഇരിക്കട്ടെ; പൌലൂസിനുള്ള വിളിയെ നോക്കാം. വിളിക്കേണ്ടതാര്? പൌലൂസ് പറയുന്നതിനെ കേൾക്കുക. എന്റെ ജനനം മുതൽ എന്നെ വേർതിരിച്ചു തന്റെ കൃപയാൽ വിളിച്ച ദൈവം.—ഗലാ.1: 15. മനുഷ്യരിൽ നിന്നല്ല, മനുഷ്യനാലുമല്ല, യേശുക്രിസ്തുവിനാലും അവനെ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നുയിർപ്പിച്ച പിതാവായ ദൈവത്താലുമത്രെ. അപ്പോസ്തലനായ പൌലൂസ് ഗലാ. 1: 1. നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ദൈവം എനിക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗപ്രകാരം ദൈവവചനഘോഷണം നിവർത്തിക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ സഭയുടെ ശുശ്രൂഷകനായിരിക്കുന്നു.—കൊലൊ. 1: 25 മേൽപ്രസ്താവിച്ച വാക്യങ്ങളാൽ താൻ ആരാൽ ശുശ്രൂഷകസ്ഥാനത്തേക്കു നിയമിക്കപ്പെട്ടു എന്നും, ആരുടെ ലൈസൻസാണ് തനിക്കുള്ളതെന്നും സ്പഷ്ടമായല്ലോ.

[illegible] ഉപദേശിക്ലാസ്സിൽ ചേർന്നു പഠിച്ചു പാസ്സായ[illegible] [illegible]കാരികൾ സൌകര്യം പോലെ, ഉദ്യോഗം കൊടുത്തു [illegible]. ഉപദേശിമാരുടെ മക്കളെ ഉപദേശിമാരാക്കുന്നതും [illegible]യല്ല. ധനസഹായം ഉണ്ടാകുമെന്നറിഞ്ഞാൽ സ്വ[illegible]ായി ചമയുന്ന ഉപദേശിമാരും ഇല്ലാതില്ല. ഇങ്ങനെ [illegible] സാമർത്ഥ്യം, പഠിപ്പ്, പരീക്ഷായോഗ്യത, ശുപാർശ ഇവ [illegible] കേവലം മനുഷ്യരാൽ മാത്രം നിയമിക്കപ്പെടുന്നവരും, ആത്മികജീവനോ ജീവിതവിശുദ്ധിയോ ഇല്ലാത്തവരും, [illegible] എന്താണെന്നു പോലും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത [illegible] വേലക്കാരെ സുവിശേഷകന്മാരായി ഗണിപ്പാൻ [illegible] കഴിയും? "പൌലൂസ്" എവിടെ? [illegible]സുവിശേഷകന്മാർ എവിടെ?

പൌലൂസിനുണ്ടായതുപോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ നേരിട്ടുള്ള വിളി ആധുനികകാലത്ത് അപൂർവ്വമായേ ഉണ്ടാകുന്നുള്ളുവല്ലൊ; [illegible] സ്ഥിതിക്കു സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ ആളില്ലാതെ [illegible] [illegible] ചിലർക്കുണ്ടാകാം. എന്തെങ്കിലും [illegible] [illegible] ദൈവവചനം പരിശുദ്ധാത്മശക്തിയോടുകൂടി ഉള്ളി[illegible] [illegible] ആത്മാവിന്റെ നിർബന്ധത്തിനു [illegible] കീഴ്പ്പെട്ടു [illegible] ചെയ്യാൻ [illegible] ദൈവവിളിയായി ഗണിക്കാവുന്നതാണ്. ഇവിധം ദൈവത്താൽ വിളിക്കപ്പെട്ടവരായി ഇക്കാലത്തുള്ള പല സുവിശേഷകന്മാർക്കു വേണ്ടി ഞങ്ങൾ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു.

(2) [illegible]:— ദൈവവിളിയെ [illegible] പരിശുദ്ധാത്മപ്പെട്ടന്നു [illegible] ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗാവലംബിയും, പൌലൂസ് [illegible] [illegible] ദമസ്കൊസിൽ താമസിക്കുന്ന [illegible] വിശുദ്ധന്മാരുമായി പരിചയപ്പെടുന്നു. [illegible] [illegible] പള്ളികളിൽ തന്റെ അനുഭവങ്ങളേയും ഭാവിതീരുമാനങ്ങളെ[illegible] സാക്ഷിക്കുന്നു. ശ്രോതാക്കളിൽ ചിലർ അതിശയിക്കുന്നു; ചിലർ [illegible]; ചിലർ പല്ലു കടിക്കുന്നു. [illegible] താൻ [illegible] [illegible] കാണാനില്ല. [illegible] ഒരു സ്ഥലത്ത് ഏകനായി [illegible] ചെയ്യുന്നു. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ഉണ്ടാകുന്നു. [illegible] മൂന്നാം സ്വർഗ്ഗത്തോളം എടുക്കപ്പെടുന്നു. [illegible] ഉച്ചരിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തതും പറഞ്ഞു കൂടാത്തതും ആയ വാക്കുകളെ കേൾക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം താൻ [illegible] [illegible] സുവിശേഷം മനുഷ്യരോടു പ്രാപിക്കയോ മനുഷ്യരിൽനിന്നു പഠിക്കയോ ചെയ്യാതെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ [illegible] [illegible] പ്രാപിച്ചു സന്തുഷ്ടനായി ദമസ്കൊസിലേക്കു തിരി[illegible]

ല്ല വേദ്യതന്നെ. യേശു തന്നെ ദൈവപുത്രനെന്നു പള്ളികളിലും
മററും പ്രസംഗിക്കുവാനായി പുറപ്പെടുന്നു.

ഇക്കാലത്തെ ഉപദേശിമാർക്ക് ഒരുക്കവും കാത്തിരിപ്പും ഒന്നുമാവശ്യമില്ല. കം. 10-ാംനു മാനസാന്തരപ്പെട്ടു സാക്ഷി പറഞ്ഞു. 11-ാംനു പുസ്തകവും കൈയിലേന്തി പുറപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ പൌലൂസിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇങ്ങനെയല്ല നാം കണ്ടതു്. ഗമാലിയേലിന്റെ പാദത്തിൽ ഇരുന്നു ന്യായപ്രമാണത്തെയും പ്രവാചകന്മാരെയും വിശദമായി പഠിച്ചവനും, ദൈവവെളിപാടു നേരെ ഉണ്ടായവനും ആയ ഒരാൾക്കു് ഇത്രയും കാത്തിരിപ്പ് അഥവാ ഒരുക്കം ആവശ്യമെങ്കിൽ ഇക്കാലത്തെ മാനസാന്തരക്കാർക്കു് എത്രയധികം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾ ഉയരത്തിൽനിന്നു ശക്തി ലഭിക്കുന്നതു വരെ പട്ടണത്തിൽ പാർപ്പിൻ" എന്നായിരുന്നു. ഉയരത്തിൽനിന്നുള്ള ശക്തി, അതായതു പരിശുദ്ധാത്മനിറവു കൂടാതെ പ്രസംഗിപ്പാനായി പോയാൽ ഫലം ഒന്നുമുണ്ടാകയില്ല എന്നുള്ളതു ഇക്കാലത്തെ സ്ഥിതി നോക്കിയാൽ എത്ര വാസ്തവമായിരിക്കുന്നു. അതു നിമിത്തമല്ലേ വേലക്കാർ ഏതാനും മാസങ്ങൾകൊണ്ടു വേല അവസാനിപ്പിച്ചു പൂർവ്വസ്ഥിതിയെ പ്രാപിക്കുന്നതു്. മാത്രമല്ല, അവർ സഭയ്ക്കു കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നു് അഭ്യസിപ്പാനും ആവശ്യം. സഭയെന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു സഭയെത്തന്നെയാണു് ഗ്രഹിക്കേണ്ടതെന്നുവേണ്ടാ. സുവിശേഷകന്റെ ജോലി രക്ഷയുടെ സന്ദേശം പ്രസംഗിച്ചു രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരെ ചേർത്തു സഭ സ്ഥാപിക്കുകയാണല്ലോ. സഭയെന്നാൽ എന്താണെന്നോ, സഭാംഗമായിത്തീരേണ്ടവനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട പ്രാരംഭലക്ഷണങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നോ സഭയുടെ വേദാനുസരണമായ ആചാരക്രമങ്ങൾ ഏവയെന്നോ ഗ്രാഹ്യമില്ലാത്ത ഒരുവൻ പ്രസംഗിപ്പാനായി പുറപ്പെടുന്നതു് അക്ഷരമാലപോലും പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരാൾ അദ്ധ്യാപകവൃത്തിക്കുപോയാലെന്നപോലെ നിഷ്പ്രയോജനവും പരിഹാസകരവുമായിരിക്കും. വേദപുസ്തകവും കൊണ്ടു് ഏകനായി ദൈവസന്നിധിയിൽ ഇരുന്നു് അഭ്യസിച്ചാൽ പോരയോ? എന്നൊരു ചോദ്യം ഈ അവസരത്തിൽ ഉണ്ടാകാം. സ്വന്തസ്ഥലത്തോ സമീപസ്ഥലങ്ങളിലോ വേദാനുസരണമായ സഭയില്ലാത്ത പക്ഷം "മതി" എന്ന ഉത്തരം പറവാനുള്ളു. എങ്കിലും നിവൃത്തിയുള്ള പക്ഷം ഒരു ദൃശ്യസഭയുടെ അംഗമായിരിക്കേണ്ടതാണു്. അതിനാൽ പിന്നീടുള്ളതായ തന്റെ വേലക്കാലത്തു പല വിധത്തിലുള്ള അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാനിടയുണ്ടു്. ഇക്കാലത്തു് ഓരോരുത്തർ സ്വതന്ത്രമായും സ്വന്തയുക്തിക്കനുസരിച്ചും പല അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ വിഷയങ്ങൾ സഭയാൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ ഭാവിയിൽ പല രോഗങ്ങൾ ഉല്പാദിപ്പി

ണ്ടതിനും, പലർക്കും അതു നാശഹേതുവാകുന്നതിനും ഇടയുണ്ട്. പൌലൂസ് അന്ത്യൊഖ്യസഭയുടെ ഒരു അംഗമായിരുന്നതായി കാണുന്നു.

ദൈവവചനഘോഷണം നിവർത്തിക്കേണ്ടതിന്നു താൻ സഭയുടെ ശുശ്രൂഷകനായിരിക്കുന്നു എന്നു പൌൽ തന്നേ പറയുന്നതിനാൽ സുവിശേഷകൻ സഭയാൽ അയക്കപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു തെളിയുന്നു. പൌലൂസ് ഏകദേശം പത്തു വർഷക്കാലത്തോളം തർസൊസിലും സെലൂക്യസിലും മറ്റും താമസിച്ചുകൊണ്ടു സമീപദേശങ്ങളിൽ വേല ചെയ്തുവരവെ ഒരു ദിവസം അന്ത്യൊഖ്യസഭയിൽ വച്ചു "ഞാൻ ബർന്നബാസിനെയും ശൌലിനെയും വിളിച്ചിരിക്കുന്ന വേലയ്ക്കായി അവരെ വേർതിരിപ്പിൻ" എന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവു സംസാരിച്ചു. അപ്പോൾ അവർ അതായതു സഭ ഉപവസിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ച് അവരുടെ മേൽ കൈകളെ വച്ചു പറഞ്ഞയച്ചു എന്നു നാം കാണുന്നു. ഇതു തന്റെ മിഷ്യനറിയാത്രയുടെ പ്രാരംഭഘട്ടമത്രെ. ഇപ്പഴും സഭയാൽ അയക്കപ്പെടാതെ തന്നിഷ്ടപ്രകാരം ഉദരമെന്താനുമൊരു സ്ഥലത്തു ചെന്നു വേലക്കാരനാണെന്നു പറഞ്ഞു പ്രസംഗിച്ചു താമസിക്കുന്ന പ്രസംഗികൻ ക്രമവിരുദ്ധനും, പ്രമാണത്തിൽ നിന്നു തെറ്റിയും, ഇരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കൂടുതൽ തെളിവു വല്ലതും വേണമൊ?

പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവരെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ട് അവർ സെലൂക്യയിലേക്കു ചെന്നു എന്നു പിന്നീടു കാണുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരമാണ് സുവിശേഷകൻ പുറപ്പെടേണ്ടതു്. അല്ലാതെ, ഇത്ര ശമ്പളം തരാം; ഈ സ്ഥലത്തു പോയി വേല ചെയ്യേണം എന്നു പറഞ്ഞു മേലധികാരി നിർബന്ധിച്ചിട്ടു പോയി വേല ചെയ്യുന്നതു ദൈവഹിതമായിട്ടുള്ളതല്ല. അവർ നല്ല പ്രസംഗികന്മാരായിരുന്നാലും പ്രയോജനമില്ലാത്ത വേലക്കാരാകുന്നു എന്നു ആത്മാവു സ്പഷ്ടമായി പറയുന്നു.

സുവിശേഷകൻ വേലയ്ക്കു പുറപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പായി ഏതു നിലയിൽ ആയിരിക്കേണമെന്നുള്ളതും പൌലൂസിൽ നിന്നു വേണ്ടതു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു.

ഒന്നാമതു ലൌകികമായ സർവ്വ കെട്ടുകെട്ടുകളിൽ നിന്നും അവൻ ലോകത്തിൽ നിന്നു തന്നെയും വേർപെട്ടിരിക്കേണം. അപ്പൊസ്തലൻ പറയുന്നതു "ഞാൻ ക്രിസ്തുവിൻ നിമിത്തം സകലവും ഉപേക്ഷിച്ചു ചവറെന്നു എണ്ണുന്നു" എന്നാണ്. ഇക്കാലത്തു ലോകസ്നേഹം എന്ന മഹാവ്യാധി വൈദികരിലും വ്യാപിച്ചു ചിലരെ മൃതപ്രായരാക്കിയും, ചിലരെ അശക്തരാക്കിയും ചിലരെ അംഗഭംഗമുള്ളവരാക്കിയും തീർത്തിരിക്കുന്നു. പല സുവിശേഷകന്മാരും ലോകസ്നേഹികളായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്കു ലോകത്യാഗത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിപ്പാൻ വഹിയാ. പ്രസംഗിച്ചാലും അനുഭവത്തിൽ നി

ന്ന് ശ്രദ്ധയായിരിക്കും. ചിട്ടി, പാട്ടം, തോട്ടം, കമ്പനി ഇവകളി
ൽ മുഖ്യസ്ഥാനികളായിരിക്കയും, പണസമ്പാദനത്തിലും ലോകോ
ന്നതിയിലും ആസക്തരായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നവരെ സുവിശേഷക
ന്മാർ എന്നല്ല ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നുപോലും ഗണിപ്പാൻ വചനം
അനുവദിക്കുന്നില്ല. "തനിക്കുള്ള സകലവും വിട്ടുതിരിയാത്തവ
നും എന്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല" എന്നു യേശു
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സർവ്വവും ഉപേക്ഷിച്ചവനു മാത്രമേ താണിറങ്ങി
ന്നതിനും, കഷ്ടപ്പെട്ടു വേല ചെയ്യുന്നതിനും സാധിക്കയുള്ളു. സാ
ധുവായ നസ്രായന്റെ കാലടികളെ പിന്തുടരുവാൻ അവനു മാത്ര
മെ കഴികയുള്ളു. പൌലൂസ് തന്റെ ജീവനെക്കൂടിയും പകച്ച
വനായിരുന്നു. "ഞാൻ ഒരുപ്രകാരത്തിലും എന്റെ ജീവനെ വി
ലയേറിയതായി എണ്ണുന്നില്ല" എന്നവൻ പറയുന്നു. ക്രിസ്തുവിനു
വേണ്ടി രക്തസാക്ഷികളാകുവിൻ എന്നു പ്രസംഗിക്കുന്നവൻതന്നെ
യും ഉപദ്രവം നേരിടുമെന്നറിയുമ്പോൾ ഓടി പുരമുറിയിൽ കയറി
ഒളിച്ചുകളയുന്നു. ക്രിസ്തുവിനേക്കാൾ തന്റെ ജീവനെ അവർ സ്നേ
ഹിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ലോകസ്നേഹികളും സ്വാർത്ഥതല്പരന്മാരുമായ
വേലക്കാർ അപ്രയോജനസുവിശേഷകന്മാർ എന്നു നിസ്സംശയം പ
റയാവുന്നതും, അവരുടെ പ്രവൃത്തികളാൽ തെളിയിക്കാവുന്നതുമാണ്.

രണ്ടാമതു, ദൈവസ്നേഹത്താൽ നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ട പരാക
ണം. ഈകാലത്തു ചിലർ കക്ഷിവാശികൊണ്ടും, മറ്റുചിലർ ധന
തല തീർപ്പാൻ വേണ്ടിയും മറ്റുചിലർ ദോഷമുള്ള ജോലിയല്ല
ല്ലോ എന്നു മാത്രം കരുതിയും വേലയ്ക്കു പുറപ്പെടുന്നു. ഈ മൂന്നു കൂ
ട്ടരും ശരിയായ സുവിശേഷകന്മാരല്ല. പൌലൂസു പറയുന്നതു ക്രി
സ്തുവിന്റെ സ്നേഹം ഞങ്ങളെ നിർബന്ധിക്കുന്നു എന്നാണ്. ഇപ്ര
കാരം ദൈവസ്നേഹത്താൽ നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടു നശിച്ചുപോകു
ന്ന ആത്മാക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള ഉള്ളുരുക്കത്തോടു കൂടി പുറപ്പെടുന്നവ
ർ അത്രേ ശരിയായ സുവിശേഷകന്മാർ. ഇവർ മൂലം നടത്ത
പ്പെടുന്ന വേലകൾ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതായി ഭവിക്കും.

(3) സഞ്ചാരവും പ്രസംഗവും:— യെരൂശലേം മുതൽ ഇല്ലുര്യ വ
രെയോ പാരമ്പര്യം വിശ്വസിക്കുന്നപക്ഷം യൂറോപ്പിന്റെ ദക്ഷിണ
തീരം മുഴുവനുമോ സഞ്ചരിച്ചു ക്രിസ്തു താൻ മുഖാന്തിരം ജാതിക
ളുടെ അനുസരണത്തിനായിട്ടു വചനത്താലും, പ്രവൃത്തിയാലും,
അടയാളങ്ങളുടെയും അത്ഭുതങ്ങളുടെയും ശക്തികൊണ്ടും, പരിശു
ദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തി മുഖാന്തിരവും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള വേലക
ളെക്കുറിച്ചു വിവരിക്കുക എന്നുള്ളതു ഈ പ്രകൃതത്തിൽ അസാ
ദ്ധ്യമായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും വേലയിലെ ചില പ്രത്യേകഭാഗങ്ങ
ൾ വിശദപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

അഥേനയിൽ പൌലൂസ് ഇരിക്കുമ്പോൾ നഗരത്തിൽ വി
ഗ്രഹങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കണ്ടു മനസ്സിനു ചൂടുപിടിച്ചു (പ്രവൃ-

17: 16) വലുതായ ശുഷ്കാന്തിയോടും, എരിവോടും കൂടി അരയോ
പഗസിൽ നിന്നുകൊണ്ട് അവരുടെ അറിയായ്മയെയും, ദൈവ
ത്തിന്റെ നീതിയെയും മററും കുറിച്ചു സധൈര്യം പ്രസംഗിക്കുന്നു.
അതിനു യാതൊരു ചുളുക്കവുമില്ല.

ചില സുവിശേഷകന്മാർ മനപ്പാഠം ചൊല്ലുന്നതുപോലെ പ്ര
സംഗിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അവർ അപ്പം വേണ്ടി പ്രസംഗിക്കുന്നു;
ക്രിസ്തുവിനു വേണ്ടി അല്ല; "സാല്ലി"നു വേണ്ടി അത്രെ. അതിൽ
നിന്നു പ്രതിഫലം കിട്ടും. ചിലർ ശുഷ്കാന്തിയുള്ളവരെന്നു
കാണിപ്പാൻ, മേശ തല്ലിപ്പൊട്ടിക്കുന്നു; പ്ലാററുഫോറം ചവിട്ടി ഇ
ളക്കുന്നു; ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇറങ്ങി ഓടിനടക്കുന്നു. ഈ ചേ
ഷ്ടകൾ എന്തിനായിട്ടാണ്? ഉണർവുള്ള ഉപദേശിയെന്നു ജനങ്ങ
ൾ പറയാനും തനിക്കു ബഹുമാനം കിട്ടുവാനല്ലേ? ശരിയായ എരി
വ് അല്ലെങ്കിൽ ശുഷ്കാന്തി ഇതാണോ? ലോകത്തിന്റെ അന്ധവി
ശ്വാസങ്ങളെയും അനാചാരങ്ങളെയും കണ്ടു വൈരാഗ്യത്തോടു ക്രു
ദ്ധിച്ചു പ്രസംഗിക്കുന്ന ഒരാളിന്റെ മുഖം അയാളുടെ തീക്ഷ്ണതയെ
[illegible] സ്തേഫാനോസിന്റെ മുഖം ഒരു ദൈവദൂതന്റെ
[illegible] പ്രസംഗം കണ്ടു. വീട്ടിൽ ഇരുന്നു വല്ല പ്ര
[illegible] നോക്കിപ്പഠിച്ചുകൊണ്ടു പ്രസംഗിപ്പാൻ പോകുന്ന
[illegible]യാണ്. തമിഴിലുള്ള ചില പ്രസംഗങ്ങൾ, വാക
[illegible] പ്രസംഗങ്ങൾ ഇവകൊണ്ടുപജീവിക്കുന്ന പ്രസംഗികൾ
[illegible] ഉണ്ട്. ഈ വ്യാജോപദേഷ്ടാക്കൾക്കു എവിടെ നിന്നു
[illegible] ? ജനങ്ങളുടെ തൽക്കാലസ്ഥിതിക്കനു
[illegible] പ്രസംഗിപ്പാൻ ഇവർക്കു കഴിയു
[illegible] ചിലപ്പോൾ [illegible]
[illegible]

[illegible] സത്യത്തിനു പ്രതികൂലമാ
[illegible] പൌലൊസ് പറയുന്നു.
[illegible] ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതത്രെ. അ
[illegible] പൌലൊസ് ക്രി
[illegible] അനുഭവ
[illegible] ക്കായും, അവരെ
[illegible] വാനായും, ന്യായപ്രമാ
[illegible] ശാസിച്ചും, യഹൂദികളായ
[illegible] സ്ഥാപിച്ചും, പ്രസംഗിച്ചു സഭ
[illegible] മരണാനന്തരം; അക്ഷരം,
[illegible] എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞു ന്യായപ്രമാ
[illegible] കൃപയിൻപ്രമാണത്തെ സ്ഥാപിക്കയും, അ
[illegible] ശാസിക്കയുമത്രെ ചെയ്തതു.

ഇങ്ങനെയായാൽ പ്രയോജനം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകയില്ലേ? എന്നു ചില "പ്രയോജനക്കാർ" ചോദിച്ചേക്കാം. സത്യത്തിനു സാക്ഷിനില്പാനായി ഞാൻ വന്നു എന്നു പറഞ്ഞ ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥാനുഗാമിയായിരുന്നതുകൊണ്ടു തനിക്കു സത്യത്തിനു പ്രതികൂലമായോ, സത്യത്തെ മറച്ചുവെച്ചോ ഒന്നും പറവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. "അതും ഇതും കൊള്ളാം; രണ്ടിനും ന്യായമുണ്ടു" എന്നിവിധം സംശയസ്ഥാനത്തു പ്രയോഗിക്കത്തക്കവണ്ണമല്ല താൻ ദൈവികസത്യങ്ങളെ ഗ്രഹിച്ചതു്. പ്രയോജനമുണ്ടാക്കേണ്ടതു താനല്ല, തന്റെ ഉടമസ്ഥനും നടത്തിപ്പുകാരനും ആണ് എന്നും, തന്റെ ചുമതല സത്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തി പ്രയോജനമുള്ളതു് ഒന്നും മറച്ചുവെക്കാതെ പ്രസംഗിക്കയാണ് എന്നും അപ്പൊസ്തലൻ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അതു തന്റെ മനസ്സാക്ഷിക്കു സ്വസ്ഥത വരുത്തുകയും, അനവധി ഫലസമൃദ്ധി കണ്ടു സന്തുഷ്ടനാകുന്നതിനും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നതിനും ഇടയാക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രയോജനം നോക്കി സത്യത്തെ മറച്ചുവെക്കുക എന്നുള്ള ഈ മഹാമാരി സുവിശേഷകന്മാരിൽ നിന്നു പല സഹോദരന്മാരിലും പകർന്നിട്ടുണ്ടു്. അനേകർക്കും സ്നാനം, അവിശ്വാസികളിൽ നിന്നുള്ള വേർപാടു ഇവ ദിവ്യസത്യങ്ങൾ എന്നു ബോധമുണ്ടെങ്കിലും, പരിശുദ്ധാത്മാവു വചനം മൂലം ഹൃദയത്തിൽ ഭേദിച്ചാലും, ആത്മാക്കളെ ആദായപ്പെടുത്തുവാനായി മനസ്സാക്ഷിയുടെ പ്രേരണെക്കു കീഴ്പ്പെടാതെ അതിനെ ബലാൽ പിടിച്ചടക്കുകയും കുറെ കാലം കഴിയുമ്പോൾ ആ സത്യങ്ങളെ നിഷേധിച്ചു പറയത്തക്കവണ്ണം ദുഷ്ടന്റെ പ്രേരണയാൽ ഹൃദയം കഠിനപ്പെട്ടുപോകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ മഹാവ്യാധിയുടെ ഉപദ്രവത്തിൽ നിന്നു സർവ്വശക്തനായ ദൈവം പരമാർത്ഥികളായ സഹോദരങ്ങളെ രക്ഷിക്കട്ടെ.

സത്യപ്രസ്താവനയാൽ ഭിന്നതയും വിവാദവും ഉണ്ടാവുകയില്ലേ? എന്നൊരു ചോദ്യം ചിലർ ചോദിച്ചേക്കാം. ഇതിനുത്തരം പറവാനായി പൌലൊസിനെ വിട്ടു ദൂരെ പോകേണ്ട ആവശ്യമില്ല. സ്വജാതിക്കാരായ യെഹൂദന്മാരിൽ നിന്നും, ക്രിസ്ത്യാനികളായ സഹോദരന്മാരിൽ നിന്നും പലവിധത്തിലുമുള്ള പ്രയാസങ്ങൾ തനിക്കു അനുഭവിപ്പാൻ ഇടയായതിനുള്ള കാരണമെന്തു്? മുഖപക്ഷം നോക്കാതെയുള്ള പ്രസംഗത്താലല്ലയോ?

"ഞങ്ങളെ സുവിശേഷം ഭരമേല്പിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിന്നു കൊള്ളാകുന്നവരായി തെളിഞ്ഞതുപോലെ ഞങ്ങൾ മനുഷ്യരെ അല്ല, ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം ശോധന ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തെയത്രേ പ്രസാദിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്നതു്." (1 തെസ്സ. 2: 4) "ഇനിയും ഞാൻ മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നു എങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസനായിരിക്കയില്ല" (ഗലാത്യ. 1: 10) യെഹൂദന്മാ-

ക്ക് ഇടർച്ചയും ജ്ഞാനികൾക്കു ഭോഷത്വവുമെങ്കിലും ഞങ്ങൾ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിക്കുന്നു.

അപ്പോസ്തലന്മാർ, പൂർവ്വപിതാക്കന്മാർ, നവീകരണകർത്താക്കൾ ഇവർ രക്തസാക്ഷികളായി മരിച്ചതും സത്യത്തിനു വേണ്ടിയാണെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ, മനുഷ്യപ്രസാദത്തിനു വേണ്ടി സത്യത്തെ ഗോപനം ചെയ്യാൻ ഒരുക്കമുള്ള സുവിശേഷകൻ വെറും മനുഷ്യാധമനെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഒട്ടും അധികമല്ല.

പൌലൂസ് ഒരു താർക്കികനായിരുന്നു. തർക്കം ദൈവകാര്യങ്ങൾക്കു കൊള്ളരുതാത്തതാണെന്നു ചിലർ വാദിക്കുന്നു. കൊള്ളരുതാം എന്നു തരം പറഞ്ഞാൽ, പാടില്ല എന്നുള്ളതിലേക്കു ന്യായം പറഞ്ഞ് അവർ പ്രതിപക്ഷിയെ തോല്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ വാദം പാടില്ല എന്നു പറഞ്ഞയാൾ ഏതാനും നിമിഷം കൊണ്ട് ഒന്നാംതരം താർക്കികനായി ചമയുന്നു. സത്യത്തെ സ്ഥാപിക്കണമെങ്കിൽ അസത്യത്തെ ഖണ്ഡിക്കാതിരിക്കേണ്ടതാണ്. സഹസ്രാബ്ദവാഴ്ച ഇല്ല എന്നുള്ളതിലേക്കു, സ്ഥലവും കാലവും സമയവും ഇല്ല എന്ന മൂന്നു ന്യായങ്ങൾ മിസ്റ്റർ റിയർഡൻ ധാരാ പറഞ്ഞു. ഇവ തർക്കന്യായങ്ങൾ തന്നെയാണല്ലോ. ശിശുസ്നാനക്കാർ ധാരാളം ഉള്ള ഒരു കൂട്ടത്തിൽ ക്രിസ്തീയസ്നാനത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ ശിശുസ്നാനവാദികളുടെ ന്യായത്തെ പ്രസംഗികൻ ഖണ്ഡിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിനാൽ സുവിശേഷകൻ തർക്കപ്രിയനായി ഭവിക്കുന്നതെന്നില്ല.

വിശുദ്ധ പൌലൂസ് യവനഭാഷക്കാരായ യഹൂദന്മാരോടും എപ്പിക്കൂരിയർ സ്തോയിക്കർ മുതലായ തത്വജ്ഞാനികളോടും വാദിച്ചു എന്നു (അപ്പൊ. 17: 2; 19: 8, 9 മറ്റുമല്ലെ) കാണുന്നത്? മാത്രമല്ല തന്റെ എഴുത്തുകൾ മുഖ്യമായി റോമ, എബ്രായലേഖനങ്ങൾ തർക്കശാസ്ത്രപ്രധാനങ്ങളായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും വാദപ്രതിവാദത്താൽ മനസ്സാക്ഷിക്കു കേടോ ആത്മീകമാന്ദ്യമോ "ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളവർ വാദത്തിൽ മുഷ്കു കാണിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നതു് ഏറെ ഉത്തമം.

പൌലൂസിന്റെ പ്രസംഗരീതി സുവിശേഷകന്മാർ മാതൃകയായി എടുക്കേണ്ടതാണ്. തികഞ്ഞവരുടെ ഇടയിൽ ഞങ്ങൾ ജ്ഞാനം സംസാരിക്കുന്നു. ഈ ലോകത്തിന്റെ ജ്ഞാനമല്ല, ദൈവജ്ഞാനമത്രേ. (1 കൊരി. 2: 6, 7.) ശ്രോതാക്കളുടെ സ്ഥിതിക്കനുസരണമായി സുവിശേഷകൻ പ്രസംഗിക്കണം. കേൾവിക്കാർ ആത്മീകപ്രാപ്തിയുള്ളവരെങ്കിൽ ദൈവജ്ഞാനം മുഖ്യമായി സംസാരിക്കുന്നതു് അധികം പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. വിശുദ്ധന്മാരുടെ സഭയിൽ മാനസാന്തരത്തെക്കുറിച്ചും ജാതികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ "ശൂലേംകാരത്തി"യെക്കുറിച്ചും മറ്റും പ്രസംഗിക്കുന്നതു് അസ്ഥാനത്തിലാണെന്നുള്ളതു സംശയമില്ല. ദൈവം ഓരോരുത്തർക്കു നൽകി

യിരിക്കുന്ന ഇത്താനത്തെ അനസ്ഥാനത്തു പ്രയോഗിക്കാതിരിപ്പാൻ പ-

ഉ. സുവിശേഷകന്മാരും കടക്കാരാകുന്നു.

(തുടരും)

ഞാൻ സത്യം സ്വീകരിച്ചതു്.

(ജോർജ് മുള്ളർ)

1829-ൽ റെയിൻമത്തിൽവച്ചു ദൈവം ജോർജ് മുള്ളറിനെ കാണിപ്പാൻ ഇടയായ ചില സംഗതികളെക്കുറിച്ചു താഴെ പറയും പ്രകാരം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:—

1. ആത്മീയസംഗതികളിൽ നമ്മുടെ തീരുമാനത്തിനുള്ള അധികാരപ്രമാണം ദൈവവചനം മാത്രമാകുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിനു മാത്രമേ അതിനെ തെളിയിപ്പാൻ കഴികയുള്ളു. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിലെന്നപോലെ തന്നെ ഇക്കാലത്തും തന്റെ ജനത്തിന്റെ ഉപദേഷ്ടാവു് അവനത്രേ. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഉദ്യോഗിപ്പ്‌ ഇതിനു മുമ്പു ഞാൻ അനുഭവത്തിൽ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ത്രിത്വത്തിലെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട മൂന്നു ആളത്വങ്ങളിൽ ഓരോന്നിന്റെയും പ്രവൃത്തി എനിക്കു സത്യപരിജ്ഞാനത്തിൽ വന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു. ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുമ്പേ പിതാവായ ദൈവം നമ്മെ തെരഞ്ഞെടുത്തു എന്നോ അത്ഭുതകരമായ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ ആലോചന അവനിൽ അന്നുതന്നെ ഉരുവായിരുന്നു എന്നോ അതു നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനുള്ള എല്ലാ മുഖാന്തരങ്ങളും അവൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നുവെന്നോ തിരുവെഴുത്തുകളിൽ നിന്നു ഞാൻ മുമ്പു കണ്ടിരുന്നില്ല. കൂടാതെ നമ്മുടെ സ്വാഭാവികസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും ഒരു രക്ഷിതാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആവശ്യം അറിയിക്കുന്നതിനും ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിപ്പാൻ നമ്മെ പ്രാപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനും തിരുവെഴുത്തുകൾ നമുക്കു തെളിയിച്ചുതരുന്നതിനും പ്രസംഗം മുതലായ ശുശ്രൂഷകളിൽ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നതിനും പരിശുദ്ധാത്മാവിനു മാത്രമേ കഴികയുള്ളു എന്നും ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നു. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ ഈ പരിജ്ഞാനം എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പ്രവൃത്തി ചെയ്തു. എങ്ങനെയെന്നാൽ, വ്യാഖ്യാനങ്ങളും മറ്റെല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും മാറ്റിവച്ചു ദൈവവചനം മാത്രം വായിച്ചു പഠിച്ച സംഗതികളെ അനുഭവംകൊണ്ടു പരിശോധിപ്പാൻ കർത്താവു് എന്നെ പ്രാപ്തിപ്പെടുത്തി. ഇതിന്റെ ഫലമായി ഞാൻ എന്റെ മുറിയിൽ കടന്നു വാതിൽ അടച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും തിരുവെഴുത്തുകൾ വായിക്കുന്നതിനും ഇടയായപ്പോൾ മുമ്പ് ഏതാനും മാസങ്ങൾകൊണ്ടു പഠിച്ചിരുന്നതിൽ അധികം സംഗതികൾ ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾ കൊണ്ടു ഞാൻ പഠിച്ചു. എന്നാൽ മുമ്പുള്ളതിൽ നിന്നു എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന പ്രത്യേകിച്ചു

ളള വ്യത്യാസം ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിൽ എൻെറ ആത്മാവിനു [illegible] ലഭിച്ചു എന്നുള്ളതായിരുന്നു. ഞാൻ പഠിച്ചും കണ്ടറിഞ്ഞ സംഗതികൾ വേദവാക്യങ്ങളോട് ഒത്തു പരിശോധിപ്പാൻ ഞാൻ തുടങ്ങി. പരിശോധന കടന്നുവന്ന പ്രമാണങ്ങൾ മാത്രം വാസ്തവത്തിൽ വിലയുള്ളതെന്നു ഞാൻ കണ്ടു.

2. ഈ കാലയളവിനു മുമ്പ് തിരഞ്ഞെടുപ്പിൻെറയും, പ്രത്യേകവിധിയെടുപ്പിൻെറയും അന്ത്യം വരെയുള്ള പരിപാലനരൂപത്തിൻെറയും ഉപദേശങ്ങളെ ഞാൻ വളരെ എതിർത്തുവന്നിരുന്നു. മരണത്തിന്മേൽ വന്ന് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞശേഷവും [illegible] ഒരു പൈശാചികഉപദേശമെന്നു ഞാൻ ഗണിച്ചു. കർത്താവിൻെറ അടുക്കലേക്ക് എന്നെത്തന്നെ ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നതാണ് എന്ന് അപ്പോഴും ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. [illegible] ആയിരുന്നെങ്കിൽ അത് ഒരു തെളിഞ്ഞ കള്ളം തന്നെ ആയിരുന്നേനെ. എന്നാൽ അവസാനം വരെ കാക്കുന്ന ആ കരുണയെ [illegible] സാധിക്കുന്നതാണ് എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു. കൂടാതെ ദൈവജനങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഒരിക്കൽ ദൈവപൈതലാക്കപ്പെട്ടാൽ [illegible] അങ്ങനെതന്നെ ഇരിക്കയുള്ളൂ എന്നും ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. ഞാൻ എന്നേക്കും ഒരു ദൈവപൈതലാണെന്ന് [illegible] എന്നോ രണ്ടോ കൊല്ലം ലോകത്തിലേക്ക് ഇ[illegible] വീണ്ടും എനിക്കു കർത്താവിങ്കലേക്കു വരി[illegible] രക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യാൻ കഴിയുമ[illegible] ഞാൻ കൂടെക്കൂടെ ആക്ഷേപം പ[illegible] ഈ അവസരത്തിൽ ഈ വിലയേറിയ [illegible] പരിശോധിപ്പാൻ ഞാൻ [illegible] താണെങ്കിൽ ഞാൻ പ്രശം[illegible] കർതൃവേല സംബന്ധിച്ച് [illegible] ആയി ഞാൻ വിചാ[illegible] വിവരിച്ചു പറയുന്ന [illegible] പുതിയനിയമം ഞാ[illegible] എനിക്കു വലിയ അത്ഭു[illegible] നശിച്ചുപോകാതെ [illegible] വാക്യങ്ങൾ, ഈ സത്യങ്ങ[illegible] വാക്യങ്ങളുടെ നാലു മ[illegible] എതിരായി കണ്ട [illegible] കഴിഞ്ഞ് പരിശോധിച്ചപ്പോൾ [illegible] വിശ്വാസത്തിൽ എന്നെ ഉറപ്പിക്കുന്നതിന് [illegible] ഞാൻ കണ്ടു. ഈ ഉപദേശങ്ങളിലുള്ള [illegible] വിശ്വാസം കൊണ്ടുള്ള ഫലം പറകയാണെന്നിരുന്നാൽ—

ഞാൻ ബലഹീനനെങ്കിലും—ദൈവകൃപയാൽ അപ്പോൾ മുതൽ ദൈവത്തോടു പൂർവ്വാധികം അടുത്തു നടക്കുന്നതിന് എനിക്കു സംഗതിയായി എന്ന ദൈവമഹത്വത്തിം. ഞാൻ പറയാതെ കഴികയില്ല. അതുവരെ എന്റെ ജീവിതം അത്രകണ്ടു മെച്ചപ്പെട്ടതായിരുന്നില്ല; എന്നാൽ അതിൽ പിന്നീടു പൂർവ്വാധികം ദൈവത്തിനായി ജീവിതം കഴിപ്പാൻ സാധിച്ചുവെന്ന് എനിക്കു പറയാവുന്നതാണ്. ഞാൻ കർത്താവിനാൽ ഒരു വലിയ അളവിൽ ഈ സത്യങ്ങൾ മുഖാന്തരം ശക്തനാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പരീക്ഷ വരുമ്പോൾ എനിക്കു പാപം ചെയ്യാമോ? പാപം ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിൽ ഒരുകാലത്തേക്ക് അരിഷ്ടതയെ കൊണ്ടുവരികയും ദൈവത്തെ അപമാനിക്കയും ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല. കാരണം; ഞാൻ എന്നും എന്നേക്കും ദൈവത്തിന്റെ മകനായിരിക്കയാൽ കഠിനമായ ശിക്ഷയിൽ കൂടിയെങ്കിലും തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടേ മതിയാവൂ. ഈ വിധം ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൻ സ്നേഹം എനിക്ക് അനുഭവിച്ചറിവാൻ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതു പാപത്തിലേക്കു നടത്തുന്നതായിട്ടല്ല, പിന്നെയോ വിശുദ്ധിയെ ഉളവാക്കുന്ന മുഖാന്തരമായിത്തന്നെ തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് എനിക്കു പറയാവുന്നതാണ്. ഈ സത്യങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കാതെ തലയിൽ സങ്കല്പമായി ഇരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അപകടകരമായി തീരുന്നുള്ളൂ.

3. ഞാൻ നടത്തപ്പെട്ട വേറൊരു സത്യം കർത്താവിന്റെ വരവിനെക്കുറിച്ചുള്ളതാകുന്നു. എന്റെ അഭിപ്രായം അതുവരെയും കുഴഞ്ഞതും അശാസ്ത്രീയവുമായിരുന്നു. വേദപുസ്തകം കൊണ്ടു പരിശോധിക്കാതെ മറ്റുള്ളവർ പറഞ്ഞതിനെ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. സംഗതികൾ നന്നായി നന്നായി വരുന്നു എന്നും ലോകം മുഴുവൻ വേഗം മനസ്സുതിരിയുമെന്നും ഞാൻ വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ വരവിനു മുമ്പു ലോകം മനസ്സുതിരിയുമെന്നു കാത്തിരിക്കുന്നതിനു വേദപുസ്തകം ലേശം അനുവദിക്കുന്നില്ലെന്നു ഞാൻ കണ്ടു. സഭയ്ക്കു മഹത്വം നൽകുകയും വിശുദ്ധന്മാർക്കു നിരന്തരസന്തോഷത്തെ ദാനം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നതു കർത്താവായ യേശുവിന്റെ വരവാകുന്നു എന്നും അവന്റെ വരവു വരെ സംഗതികൾ ഏറെക്കുറെ കുഴപ്പത്തിൽ കിടക്കുമെന്നും ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചു. അപ്പോസ്തലകാലത്തുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രത്യാശ മരണമല്ല; യേശുവിന്റെ പുനരാഗമനമാണെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലായി. അതുകൊണ്ടു തന്റെ വരവിനു വേണ്ടി കാത്തിരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് എനിക്കു നിശ്ചയം വന്നു. ലണ്ടനിൽ തിരിച്ചെത്താൻ സാധിക്കയില്ല എന്നുള്ള വിചാരത്തോടു കൂടി വളരെ ക്ഷീണനായി ഡെവൺഷയറിലേക്കു ഞാൻ പോയെങ്കിലും ഈ സത്യംകൊണ്ടു ഉടൻ മരണത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള കാത്തിരിപ്പിന്നു

ന്ന പെട്ടെന്നു വലിച്ചു മാററപ്പെടുകയും കർത്താവിൻെറ വരവിനു വേണ്ടി നോക്കിയിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതക്കവണ്ണം ഈ സത്യം അതു കൊണ്ടു എൻെറ ഹൃദയത്തിൽ കടന്നുകൂടി. ഇതിനു ശേഷം ഇതിനെ പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തുവാൻ അവൻ എന്നെ ബലപ്പെടുത്തി. കർത്താവു വേഗം വരുന്നതുകൊണ്ടു അവനുവേണ്ടി എനിക്കെന്താണ് ചെയ്വാൻ കഴിയുന്നതെന്നൊരു ചോദ്യം എന്നിൽ അവൻ ഉളവാക്കി.

4. ഈ സത്യങ്ങൾക്കു പുറമെ എനിക്കു മുൻ കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതായ ദൈവസംസർഗ്ഗത്തിൻെറ ഒരു ഉയർന്ന മാതൃക കാണുന്നതിനു കർത്താവു് എന്നെ നടത്തി. കൂടാതെ ഈ ലോകത്തിൽവച്ചു് എൻെറ സത്യമഹിമ ക്രിസ്തുവിൻെറ നിമിത്തം നിന്ദിക്കപ്പെടുന്നതും അവനോടു കൂടി ദരിദ്രനും ഒന്നുമില്ലാത്തവനുമായിരിക്കുന്നതുമാണെന്നു് അവൻ എന്നെ കാണിച്ചു. നമ്മുടെ കർത്താവു ദരിദ്രനും, ഹീനനും, നിന്ദ്യനുമായി ജീവിച്ച ഈ ലോകത്തിൽ ധനികനും, മഹാനും, മാന്യനുമായിരിക്കുന്നതു കർത്താവിൻെറ ദാസനു ചേരുന്നതല്ലെന്നു പിന്നീടു ഞാൻ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കാൻ തുടങ്ങിയതിൻെറ പ്രാരംഭഘട്ടം ഇതായിരുന്നു.

—:o:—

നമ്മുടെ ദൈവം വിശ്വസ്തൻ.

7. അവൻ നിന്നെ അയച്ചതാകുന്നുവോ?

ഏകദേശം 50 വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപു് ഒരു സഭാശുശ്രൂഷകൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ ഒരു ദിവസം തൻെറ സ്നേഹിതനെ കാണ്മാൻ പോയി. അവൻ തിരികെ വരുമ്പോൾ വഴിയിൽ വച്ചു വിഷൂചികരോഗം പിടിപെട്ടു പെട്ടെന്നു മരിച്ചുപോയി. അതുനിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിൻെറ കുടുംബം വളരെ കഷ്ടതയിലായിത്തീർന്നു. ഏതാനും ദിവസങ്ങളുടെ ശേഷം അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്നേഹിതൻെറ മകളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു വിചാരം ഉണ്ടായി. അന്നേദിവസം തന്നെ അവിടെയെങ്കിലും പോയി ആർക്കെങ്കിലും ഒരു പാനപാത്രം വെള്ളമെങ്കിലും കൊടുക്കണമെന്നുള്ള വാഞ്ഛ അവളെ ഭ്രമിച്ചു. എങ്കിലും ആർക്കാണ് ചെയ്യേണ്ടതു് എന്നും, ഏതു വിധത്തിലുള്ള ഉപകാരമാണ് എന്നും അവൾക്കു് അറിവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒടുവിൽ അവൾ ദൈവമുൻപാകെ ചെന്നു താൻ ആർക്കാണ് സഹായിക്കേണ്ടതു് എന്നു കാണിച്ചുതരണമെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. തൽക്ഷണം മരിച്ചുപോയ അവരുടെ സഭാമൂപ്പൻെറ ഭാര്യയുടെ സംഗതിയാണ് അവളുടെ ഓർമ്മയിൽ വന്നതു്. താമസിയാതെ അവൾ തൻെറ പിതാവിൻെറ ഭക്ഷണശാലയിൽ ചെന്നു ഒരു കുട്ട നിറയെ ആഹാരസാധനങ്ങൾ എടുത്തുകൊണ്ടു വെളിയിൽ വന്നു. എല്ലാവരും

ആ സദാള്ളപ്പനെ ഒരു ധനികനെന്നു വിചാരിച്ചതിനാൽ ആ വീട്ടിൽ ഇനിയുംകൊണ്ടു പോകാമൊ എന്നുകൂടി അവൾക്കു സംശയമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവൾ വീണ്ടും കത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ചെന്ന് ആ വിധവ വാസ്തവത്തിൽ കഷ്ടാവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കുന്നെങ്കിൽ അവൾ സന്തോഷപൂർവ്വം തന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ഇടയാകണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. ഇങ്ങനെ ആ വിധവ താമസിക്കുന്ന വീട്ടിന്റെ വാതിൽക്കൽ ചെന്നു മുട്ടിയപ്പോൾ അവൾ കതകു തുറന്ന് അവളെ കണ്ടു ഉടനെ ദുഃഖത്തോടു കൂടി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു തന്റെ കൈകളെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ട് അവൻ നിന്നെ അയച്ചതാകുന്നുവോ? എന്നു ചോദിച്ചു. തന്റെ ഭർത്താവു മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം ആ വിധവയും കുട്ടികളും, ഭക്ഷണത്തിനുപോലും വകയില്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നതിനെ കണ്ട് ഈ ബാല്യക്കാരി താൻ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ അവർക്കു കൊടുക്കയും, കഷ്ടപ്പാടിലിരുന്ന ആ സാധുക്കൾക്കു സഹായിക്കത്തക്കവണ്ണം തന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ച ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അവൻ നിന്നെ അയച്ചതാകുന്നുവോ? എന്നുള്ള വാക്കു നിന്റെ ഓർമ്മയിൽ ഇരിക്കട്ടെ.

8. ഇപ്പോഴും അതു കർത്താവു തന്നെ.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ആശ്ചര്യസംഭവത്തിനു ശേഷം ഒരാൾ ആ വിധവയ്ക്കു ഒരു വീടു കൊടുത്തതിനാൽ അവളുടെ ഉപജീവനസംഗതിക്കു അല്പം സൌകര്യമുണ്ടായി. എന്നാൽ കുറേ കാലങ്ങൾക്കു ശേഷം ആ മനുഷ്യൻ മരിച്ചുപോയതിനാൽ വീണ്ടും വളരെ ദുർഘടാവസ്ഥയിൽ എത്തി. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ മുൻ പ്രസ്താവിച്ച ബാല്യക്കാരി അവളുടെ ഒരു സഖിയെ കണ്ടപ്പോൾ ആ വിധവയുടെ കഷ്ടാവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് അവളോടു പറകയും വിധവയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരു പവൻ എടുത്ത് അവളുടെ കൈവശം കൊടുക്കയും ചെയ്തു. അതു കൊടുത്തയയ്ക്കുന്നതുവരെ അവൾക്ക് ഉറക്കമോ, മനസ്സമാധാനമോ ഉണ്ടായില്ല. ഈ ബാല്യക്കാരി വന്നു കതകിനു മുട്ടുംവരെ ആ വിധവ മുട്ടിന്മേൽ നിന്നുംകൊണ്ടു സഹായത്തിനായി സർവ്വേശ്വരനോടു പ്രാർത്ഥിക്കയായിരുന്നു. ആ പണം അവൾ വിധവയുടെ കൈവശം കൊടുക്കുകയും, അവൾ സന്തോഷം അതിനെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴും അതു കർത്താവു തന്നെ, എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അവൾ കൃപയുടെ പാഠശാലയിൽ പഠിച്ച ഒരു പഴയ ശിഷ്യ ആയിരുന്നതിനാൽ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയുടെ നടത്തിപ്പുകളെ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരുന്നു. അവന്റെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തിയെ അവൾക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നു. സഹായത്തിനു യാതൊരുത്തരവുമില്ലാതെ അത്യഗാധമായ ജലത്തിൽ കൂടി കടന്നുപോകുമ്പോഴും അവൾ ദൈ

വരെയും നോക്കി നിലവിളിക്കയും തൽഫലമായി അത്ഭുതകരമായ വിടുതൽ അവർ അനുഭവിക്കയും പതിവായിരുന്നു. ക്രിസ്തീയസഹോദരാ! കഷ്ടതയിൽ നിനക്കു സഹായം ചെയ്യുന്നവൻ ആര്? ഇപ്പോഴും അതു കർത്താവു തന്നെ എന്നുള്ളതിനെ ഓർത്തുകൊൾക.

9. നമുക്കു കർത്താവിനോട് അപേക്ഷിക്കാം.

ദരിദ്രനായ ഒരുത്തമക്രിസ്ത്യാനിക്കു തന്റെ ചുമതലയിൽ രോഗിണിയായ ഒരു ഭാര്യയും ഏതാനും കുട്ടികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവനു ജോലിക്കു വേണ്ട സൌകര്യമില്ലാഞ്ഞതിനാൽ വളരെ ദൈന്യത്തിലായിരുന്നു തന്റെ ജീവിതം നയിച്ചത്. ഒടുവിൽ പട്ടണത്തിലായിരുന്ന ... താമസിച്ചിരുന്ന ഒരു ചെരുപ്പുകുത്തിയുടെ തൊഴിൽശാലയിൽ അവന് ഒരു പ്രവേശനം ലഭിച്ചു. തിങ്കളാഴ്ച രാവിലെ തോറും അവൻ അവിടേക്കു പോകുകയും ശനിയാഴ്ച വരെ അവിടെ താമസിച്ചു ജോലി ചെയ്തു മടങ്ങിവരുമ്പോൾ തനിക്കു കിട്ടുന്ന തുക മുഴുവൻ കൊടുത്ത് ആഹാരസാധനങ്ങൾ വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടുപോരിക പതിവായിരുന്നു. ഒരു ശനിയാഴ്ച വ[illegible] ഉടമ കാര്യം മറന്നുപോയിരുന്നതിനാൽ ശമ്പളം കൊടുപ്പാൻ തന്റെ [illegible] വെറുംകൈയോടു മടങ്ങേണ്ടി [illegible] അടുത്ത ആഹാരത്തിനു യാതൊരു നിവൃത്തിയും ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും അവന്റെ പ്രത്യാശയ്ക്കും സന്തോഷത്തിനും യാതൊരു കുറവും ഉണ്ടായില്ല. കുറെ വൈകി അവൻ തന്റെ കുടിലിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ തേയിലവെള്ളം അടുപ്പിൽ തിളച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും അയൽക്കാർ അവർക്കു സമ്മാനിച്ച കുറെ പാൽ കൊണ്ടു [illegible] കാച്ചിവച്ചിരിക്കുന്നതും റൊട്ടിക്കായി കുട്ടികൾ വായെ[illegible] കാത്തിരിക്കുന്നതും കണ്ടു. അവൻ യാത്രയിലുണ്ടായ കഷ്ടതകളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ "നാളെ നേരം വെളുക്കുന്നതിനു മുമ്പായി എവിടെയെങ്കിലും നിന്നു കുറെ റൊട്ടി കൊണ്ടുവരുന്നതിനു അവന്റെ ഭാര്യയും മക്കളും അവനെ നിർബന്ധിച്ചു. അതിനു അവൻ അവരോട് "ദിനംതോറുമുള്ള അപ്പത്തിനു ദൈവത്തോട് അപേക്ഷിക്കുക" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മുട്ടി[illegible] പ്രാർത്ഥിച്ചു. പ്രാർത്ഥന അവസാനിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി [illegible] മുട്ടുന്ന ഒരു ശബ്ദം അവർ കേട്ടു. കതകു തുറന്ന[illegible] അവിടെനിന്നും കുറെ ദൂരെ താമസിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീ ത[illegible] ഒരു പ്രത്യേകപ്രേരണയുടെ ഫലമായി ഒരു [illegible] റൊട്ടി കാച്ചിക്കൊണ്ട് ഇവരുടെ അടുക്കൽ വരികയും ദ[illegible] അതു സ്വീകരിക്കണമെന്ന് അവളെ നിർബന്ധിക്കയും [illegible] ആ സാധുകുടുംബക്കാർ അതു നന്ദിയോടു വാങ്ങിച്ചുകൊ[illegible] മഹത്വപ്പെടുത്തി. തന്റെ ഭാര്യയും മക്കളും അ[illegible] ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു സാധുമനുഷ്യൻ അടുത്തു വ

ട്ടിൽ ചെന്നു തങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമാംവണ്ണം ലഭിച്ച ആഹാരത്തെ
കുറിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ വീട്ടുകാർ അതു കേട്ട് ആവശ്യ
പ്പെടുകയും ഒരു വലിയ കുട്ട നിറച്ച് ആഹാരസാധനങ്ങൾ കൊ
ടുത്ത് അവനെ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻ അതു കൃതജ്ഞതാ
യോടും സന്തോഷത്തോടും കൂടി തന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുചെന്നു
പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്ന ദൈവത്തെ വിനയപൂർവ്വം സ്തുതിച്ചു. ഏതു
കഷ്ടാവസ്ഥയിലും ഇല്ലായ്മയുടെ നടുവിലും നാം ദൈവത്തോടു
യാചിക്കുക എന്നുള്ള വചനങ്ങളെ നാം ഒരുനാളും മറന്നുപോക
രുത്.

കർത്താവിന്റെ അന്ത്യസന്ദേശം

(പഴയ മലയാളം)

"എന്റെ ബാവാ എന്നെ ഞാൻ യാത്രയാക്കിയെന്ന കണക്കെ
അതിൻവണ്ണം നിങ്ങളെ ഞാനും യാത്രയാക്കുന്നു.

അപ്പോഴെ നിങ്ങൾ പോയി കുലങ്ങൾ അവരൊക്കയെ നി
ങ്ങൾ ശിഷ്യരാക്കി ബാവായുടെയും പുത്രന്റെയും റൂഹാദക്കുദിശായുടെ
യും നാമത്താലെ അവരെ മാമോദീസാ മുക്കുവിൻ.

നിങ്ങളോടു ഞാൻ പ്രമാണിച്ചുവെന്ന സകലവും അവരു കാ
പ്പാൻ അവരെ നിങ്ങൾ പഠിപ്പിപ്പിൻ.

ഇതല്ലൊ ലോകത്തിന്റെ അതിന്റെ തികവിനോളവും ദി
വസങ്ങൾ അവയൊക്കെ നിങ്ങടെ കൂടെ ഞാനാകുന്നു ആമ്മേൻ"

മത്താ. 28: 19, 20.

(കൊല്ലം 986_ൽ ബോംബായിൽ കല്ലച്ചിൽ അടിച്ച സുറി
യാനി സുവിശേഷ ഭാഷാന്തരത്തിൽ നിന്ന്.)

പുറകോട്ടു വാങ്ങുന്നതിനാലത്രേ മിക്കവാറും പിന്നോക്കം പോ
കുന്നത്.

* * *

രാവിലെ അര മണിക്കൂർനേരമുള്ള ദൈവസംസർഗ്ഗം രാത്രി
യിലെ ഒരു മണിക്കൂർനേരത്തെ പാപഅറിയിപ്പിനു ലാഭം വരു
ത്തുന്നു.

* * *

നമ്മുടെ സുഖസ്ഥിതിയാകുന്ന വേനലിൽ ഉത്ഭവിക്കുന്ന വി
ഷാണുക്കളെ നശിപ്പിപ്പാൻ പരിശോധനയാകുന്ന വർഷകാലം കൂ
ടിയേ കഴിയൂ.